Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 257

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 65

4 iulie 2022

Cuprins

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2022/C 257/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2022/C 257/02 Cauza C-573/19: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 mai 2022 – Comisia Europeană/Republica Italiană [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13 alineatul (1) și anexa XI – Depășire sistematică și persistentă a valorilor-limită stabilite pentru dioxidul de azot (NO_2) în anumite zone și aglomerări italiene – Articolul 23 alineatul (1) – Anexa XV – Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință” – Măsuri potrivite] 2

2022/C 257/03 Cauza C-730/19: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 mai 2022 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13 alineatul (1) și anexa XI – Depășire sistematică și persistentă a valorilor-limită stabilite pentru dioxidul de sulf (SO_2) în zona BG0006 (Sud-Est), Bulgaria – Articolul 23 alineatul (1) și anexa XV – Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință” – Măsuri potrivite] 3

RO

2022/C 257/04 Cauza C-260/20 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 mai 2022 – Comisia Europeană /Hansol Paper Co. Ltd, European Thermal Paper Association (ETPA) [„Recurs – Dumping – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/763 – Importuri de anumite tipuri de hârtie termică subțire originară din Republica Coreea – Taxă antidumping definitivă – Regulamentul (UE) 2016/1036 – Articolele 6, 16 și 18 – Probă – Informații furnizate în afara unui răspuns la un chestionar antidumping – Pondere a vânzărilor care afectează calcularea dumpingului – Articolul 2 alineatele (1) și (3) – Calcularea valorii normale – Ierarhie între metodele de calcul – Articolul 3 alineatele (2) și (3) – Prejudiciu – Calcularea marjei de subcotare – Recurs incident – Articolul 2 alineatul (11) – Amploarea reală a dumpingului – Articolul 18 – Scutire de a răspunde la un chestionar antidumping – Inexistența unei lipse a cooperării”] 3

2022/C 257/05 Cauza C-377/20: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato și alții (Trimitere preliminară – Concurență – Poziție dominantă – Folosire abuzivă – Articolul 102 TFUE – Incidența unei practici asupra bunăstării consumatorilor și asupra structurii pieței – Practică de excludere abuzivă – Capacitatea practicii de a produce un efect de excludere – Recurgere la alte mijloace decât cele care țin de o concurență bazată pe merite – Imposibilitatea unui concurent ipotetic la fel de eficient de a reproduce practica – Existența unei intenții anticoncurențiale – Deschidere către concurență a pieței vânzării de energie electrică – Transfer de informații sensibile din punct de vedere comercial în cadrul unui grup de întreprinderi pentru a conserva pe o piață o poziție dominantă moștenită a unui monopol legal – Imputabilitate a comportamentului filialei în sarcina societății-mamă) 4

2022/C 257/06 Cauza C-426/20: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Juízo do Trabalho de Barcelos – Portugalia) – GD, ES/Luso Temp – Empresa de Trabalho Temporário SA [Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 2008/104/CE – Muncă prin agent de muncă temporară – Articolul 5 alineatul (1) – Principiul egalității de tratament – Articolul 3 alineatul (1) litera (f) – Noțiunea de „condiții de bază de muncă și de angajare aplicabile lucrătorilor temporari” – Indemnizație datorată pe baza zilelor de concediu anual plătit neefectuat și a indemnizației de concediu corespunzătoare în cazul încetării raportului de muncă] 5

2022/C 257/07 Cauza C-430/20 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 mai 2022 – Christoph Klein/Comisia Europeană [Recurs – Articolul 265 TFUE – Acțiune în constatarea abținerii de a acționa – Directiva 93/42/CEE – Dispozitive medicale – Articolul 8 alineatele (1) și (2) – Procedura de aplicare a clauzei de protecție – Notificarea de către un stat membru cu privire la o decizie de interzicere a introducerii pe piață a unui dispozitiv medical – Lipsa de reacție prelungită a Comisiei Europene – Inexistența unei decizii – Admisibilitate – Calitate procesuală activă – Termen de introducere a acțiunii – Solicitarea de a acționa într-un termen rezonabil – Principiul bunei administrări – Obligația de motivare ce revine Tribunalului Uniunii Europene] 6

2022/C 257/08 Cauza C-505/20: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 12 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – Procedură declanșată de RR și JG (Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Înghețarea și confiscarea instrumentelor și ale produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană – Directiva 2014/42/UE – Articolul 4 – Confiscarea – Articolul 7 – Înghețarea – Articolul 8 – Garanții procedurale – Înghețarea și confiscarea unui bun aparținând unei persoane terțe față de procedura penală – Reglementare națională care nu prevede o cale de atac pentru terți în cursul procedurii judiciare și care nu admite eventuala restituire a bunului respectiv înainte de închiderea procedurii penale) 6

2022/C 257/09 Cauza C-556/20: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Schneider Electric SA și alții/Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance [Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Directiva 90/435/CEE – Regim fiscal comun aplicabil societăților mamă și filialelor din state membre diferite – Articolul 4 și articolul 7 alineatul (2) – Evitarea dublei impozitări economice a dividendelor] 7

2022/C 257/10 Cauza C-570/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Procedură penală privind pe BV [„Trimitere preliminară – Taxă pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Disimulare frauduloasă a taxei datorate – Sancțiuni – Legislație națională care prevede o sancțiune administrativă și o sancțiune penală pentru aceleași fapte – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 49 – Articolul 50 – Principiul ne bis in idem – Articolul 52 alineatul (1) – Restrângeri impuse principiului ne bis in idem – Cerința de a prevedea norme clare și precise – Posibilitatea de a lua în considerare interpretarea legislației naționale de către instanțele naționale – Necesitatea de a prevedea norme care să asigure proporționalitatea ansamblului sancțiunilor aplicate – Sancțiuni de natură diferită”] 8

2022/C 257/11 Cauza C-644/20: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Poznaniu – Polonia) – W.J./L.J. și J. J., reprezentați legal de A. P. (Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie de obligații de întreținere – Stabilirea legii aplicabile – Protocolul de la Haga privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere – Articolul 3 – Reședința obișnuită a creditorului – Momentul în care se stabilește reședința obișnuită – Reținere ilicită a unui copil) 8

2022/C 257/12 Cauza C-718/20 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 5 mai 2022 – Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd/Comisia europeană (Recurs – Dumping – Importuri de anumite țevi și tuburi fără sudură, din oțel inoxidabil, originare din Republica Populară Chineză – Instituire a unei taxe antidumping definitive) 9

2022/C 257/13 Cauza C-719/20: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Comune di Lerici/Provincia di La Spezia (Trimitere preliminară – Achiziții publice – Gestionarea deșeurilor – Atribuire in house – Directiva 2014/24/UE – Articolele 12 și 72 – Pierderea condițiilor privind „controlul similar" ca urmare a combinării unor întreprinderi – Posibilitatea operatorului succesor de a continua prestarea de servicii) 9

2022/C 257/14 Cauza C-101/21: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica cehă) – HJ/Ministerstvo práce a sociálních věcí [Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 2008/94/CE – Protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului – Articolul 2 alineatul (2) – Noțiunea de „lucrător salariat" – Articolul 12 literele (a) și (c) – Limitări în ceea ce privește responsabilitatea instituțiilor de garantare – Persoană care exercită, în temeiul unui contract de muncă încheiat cu o societate comercială, funcțiile de membru al consiliului de administrație și de director al societății respective – Cumul de funcții – Jurisprudență națională prin care se refuză acestei persoane beneficiul garanțiilor prevăzute de directiva menționată] 10

2022/C 257/15 Cauza C-179/21: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG /the-trading-company GmbH [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 2011/83/UE – Articolul 6 alineatul (1) litera (m) – Contract la distanță între un consumator și un comerciant – Obligația comerciantului de a informa consumatorul cu privire la existența unei garanții comerciale a producătorului și la condițiile aferente acesteia – Condiții în care o astfel de obligație ia naștere – Conținutul informației care trebuie comunicată consumatorului cu privire la garanția comercială a producătorului – Incidența articolului 6 alineatul (2) din Directiva 1999/44/CE] 11

2022/C 257/16 Cauza C-189/21: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 5 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het bedrijfsleven – Țările de Jos) – R. en R./Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit [Trimitere preliminară – Politica agricolă comună (PAC) – Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 – Anexa II – Cerința legală în materie de gestionare 10 – Regulamentul (UE) nr. 1107/2009 – Articolul 55 primul paragraf și al doilea paragraf prima teză – Scheme de sprijin direct – Norme comune – Reducerea sau excluderea totală sau a unei părți din ajutorul primit în cadrul PAC – Nerespectarea normelor de ecocondiționalitate – Utilizarea unui produs fitosanitar care nu este sau nu mai este autorizat în statul membru în cauză și, în acest ultim caz, a cărui dată limită de utilizare este depășită] 12

2022/C 257/17 Cauza C-218/21: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 5 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Autoridade Tributária e Aduaneira/DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Cote – Dispoziții temporare pentru anumite servicii cu un mare aport de forță de muncă – Anexa IV punctul 2 – Renovarea și repararea locuințelor private – Aplicarea unei cote reduse de TVA serviciilor de reparare și întreținere ale ascensoarelor din imobile cu destinația de locuințe] 12

2022/C 257/18 Cauza C-242/21 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 mai 2022 – Évariste Boshab/Consiliul Uniunii Europene [Recurs – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Republica Democratică Congo – Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 – Articolul 2b și articolul 9 alineatul (2) – Decizia 2010/788/PESC – Articolul 3 alineatul (2) și articolul 9 alineatul (2) – Menținerea includerii recurentului pe listele persoanelor și entităților vizate – Decizia (PESC) 2018/1940 – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1931 – Dreptul de a fi ascultat] 13

2022/C 257/19 Cauza C-787/21: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 17 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Estaleiros Navais de Peniche SA/Município de Aveiro, Navaltagus – Reparação e Construção Naval SA, Navalrocha – Sociedade de Construção e Reparações Navais SA [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Proceduri privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice de produse și de lucrări – Directiva 89/665/CEE – Articolul 1 alineatul (3) – Interes de a introduce o acțiune – Acces la căile de atac – Ofertant exclus printr-o decizie a autorității contractante rămasă definitivă ca urmare a necontestării tuturor motivelor de respingere a ofertei sale – Lipsa interesului de exercita acțiunea] 14

2022/C 257/20 Cauza C-468/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 29 septembrie 2020 – Fastweb SpA și alții/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni 14

2022/C 257/21 Cauza C-517/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Ascoli Piceno (Italia) la 13 octombrie 2020 – Procedură penală privind pe OL 16

2022/C 257/22 Cauza C-705/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Income Tax Tribunal of Gibraltar (Regatul Unit) la 21 decembrie 2020 – Fossil (Gibraltar) Limited/Commissioner of Income Tax 17

2022/C 257/23 Cauzele conexate C-529/21, C-530/21, C-531/21, C-532/21, C-533/21, C-534/21, C-535/21 și C-536/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad – Kula (Bulgaria) la 25 august 2021 – OP, MN, KL, IJ, GH, EF, CD și AB/Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti 17

2022/C 257/24 Cauzele conexate C-732/21, C-733/21, C-734/21, C-735/21, C-736/21, C-737/21 și C-738/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad – Kula (Bulgaria) la 30 noiembrie 2021 – AB, BC, CD, DE, EF, FG și GH/Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti 18

2022/C 257/25 Cauza C-764/21 P: Recurs introdus la 10 decembrie 2021 de TUIfly GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 29 septembrie 2021 în cauza T-619/18, TUIfly GmbH/Comisia Europeană 19

2022/C 257/26 Cauza C-55/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Vorarlberg (Austria) la 28 ianuarie 2022 – NK 19

2022/C 257/27 Cauza C-190/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Ufficio del Giudice di pace di Rimini (Italia) la 7 martie 2022 – BL/Presidenza del Consiglio dei Ministri 19

2022/C 257/28 Cauza C-208/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Țările de Jos) la 18 martie 2022 – F/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid . . . 22

2022/C 257/29 Cauza C-210/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 18 martie 2022 – Stappert Deutschland GmbH/Hauptzollamt Hannover 22

2022/C 257/30 Cauza C-220/22: Acțiune introdusă la 25 martie2022 – Comisia Europeană/Republica Portugheză . 23

2022/C 257/31 Cauza C-226/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 31 martie 2022 – Nexive Commerce Srl și alții/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni și alții 24

2022/C 257/32 Cauza C-231/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 1 aprilie 2022 – État belge/Autorité de protection des données 25

2022/C 257/33 Cauza C-239/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Belgia) la 5 aprilie 2022 – État belge și Promo 54 / Promo 54 și État belge 26

2022/C 257/34 Cauza C-242/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Relação de Évora (Portugalia) la 6 aprilie 2022 – TL 26

2022/C 257/35 Cauza C-277/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 22 aprilie 2022 – Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt./Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal 27

2022/C 257/36 Cauza C-285/22 P: Recurs introdus la 22 aprilie 2022 de Michaël Julien împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a zecea) din 24 februarie 2022 în cauza T-442/21, Rhiannon Thomas și Michaël Julien/Consiliul Uniunii Europene 28

2022/C 257/37 Cauza C-328/22: Acțiune introdusă la 16 mai 2022 – Comisia Europeană/Republica Slovenia 29

Tribunalul

2022/C 257/38 Cauza T-423/14 RENV: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2022 – Larko/Comisia („Ajutoare de stat – Ajutoare acordate de Grecia – Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă – Noțiunea de ajutor de stat – Avantaj – Principiul operatorului privat – Primă de garanție – Întreprindere aflată în dificultate – Cunoaștere de către autoritățile elene – Comunicarea Comisiei privind ajutoarele de stat sub formă de garanții – Eroare vădită de apreciere") 30

2022/C 257/39 Cauza T-384/20: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2022 – OC/Comisia („Răspundere extracontractuală – Investigație a OLAF – Comunicat de presă – Prelucrarea unor date cu caracter personal – Prezumția de nevinovăție – Confidențialitatea investigațiilor OLAF – Dreptul la bună administrare – Proporționalitate – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor") 30

2022/C 257/40 Cauza T-4/21: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2022 – Advanced Superabrasives/EUIPO – Adi (ASI ADVANCED SUPERABRASIVES) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ASI ADVANCED SUPERABRASIVES – Mărcile Uniunii Europene figurativă și verbală anterioare ADI – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Trimiterea cauzei spre soluționare la divizia de opoziție – Articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 – Articolul 27 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625"] 31

2022/C 257/41 Cauza T-117/21: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2022 – Deichmann/EUIPO – Munich (Reprezentarea a două benzi încrucișate pe partea laterală a unui pantof) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marcă a Uniunii Europene figurativă reprezentând o cruce pe partea laterală a unui pantof de sport – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001"] 32

2022/C 257/42 Cauza T-237/21: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2022 – Fidelity National Information Services/EUIPO – IFIS (FIS) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative FIS – Marca Uniunii Europene verbală anterioară IFIS – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]"] . 32

2022/C 257/43 Cauza T-298/21: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2022 – Bodegas Carlos Serres (ALEGRA DE BERONIA) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ALEGRA DE BERONIA – Marca națională verbală anterioară ALEGRO – Motiv relativ de refuz – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001"] 33

2022/C 257/44 Cauza T-237/22: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2022 – Usmanov/Consiliul 33

2022/C 257/45 Cauza T-238/22: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2022 – Narzieva/Consiliul 34

2022/C 257/46 Cauza T-256/22: Acțiune introdusă la 13 mai 2022 — Yanukovych/Consiliul 35

2022/C 257/47 Cauza T-257/22: Acțiune introdusă la 13 mai 2022 — Yanukovych/Consiliul 36

2022/C 257/48 Cauza T-258/22: Acțiune introdusă la 12 Mai 2022 – BSW – management company of „BMC" holding/Consiliul 37

2022/C 257/49 Cauza T-259/22: Acțiune introdusă la 12 mai 2022 – Mostovdrev/Consiliul 38

2022/C 257/50 Cauza T-261/22: Acțiune introdusă la 13 mai 2022 – mBank/EUIPO – European Merchant Bank (EMBANK European Merchant Bank) 38

2022/C 257/51 Cauza T-263/22: Acțiune introdusă la 13 mai 2022 – CCCME și alții/Comisia 39

2022/C 257/52 Cauza T-265/22: Acțiune introdusă la 13 mai 2022 – PSCC 2012/EUIPO – Starwood Hotels & Resorts Worldwide (LA BOTTEGA W) 40

2022/C 257/53 Cauza T-267/22: Acțiune introdusă la 16 mai 2022 – Consulta/EUIPO – Karlinger (ACASA) 41

2022/C 257/54 Cauza T-270/22: Acțiune introdusă la 17 mai 2022 – Pumpyansky/Consiliul 41

2022/C 257/55 Cauza T-271/22: Acțiune introdusă la 17 mai 2022 – Melnichenko/Consiliul 42

2022/C 257/56 Cauza T-272/22: Acțiune introdusă la 17 mai 2022 – Pumpyanskaya/Consiliul 43

2022/C 257/57 Cauza T-276/22: Acțiune introdusă la 17 mai 2022 – Groz Beckert/EUIPO (Marcă de poziție compusă din culorile alb, roșu mediu și verde închis pe un ambalaj în formă paralelipipedică) 44

2022/C 257/58 Cauza T-277/22: Acțiune introdusă la 17 mai 2022 – Groz Beckert/EUIPO (Marcă de poziție compusă din culorile alb, roșu mediu și verde închis pe un ambalaj în formă paralelipipedică) 45

2022/C 257/59 Cauza T-282/22: Acțiune introdusă la 18 mai 2022 – Mazepin/Consiliul 45

2022/C 257/60 Cauza T-283/22: Acțiune introdusă la 19 mai 2022 – Moshkovich/Consiliul 46

2022/C 257/61 Cauza T-291/22: Acțiune introdusă la 18 mai 2022 – Pumpyanskiy/Consiliul 47

2022/C 257/62 Cauza T-293/22: Acțiune introdusă la 19 mai 2022 – PB/SRB 48

2022/C 257/63 Cauza T-295/22: Acțiune introdusă la 20 mai 2022 – Crush Series Publishing/EUIPO – Mediaproduccion (The Crush Series) 48

2022/C 257/64 Cauza T-297/22: Acțiune introdusă la 20 mai 2022 – BB Services/EUIPO – Lego Juris (Forma unei figurine de jucărie cu o protuberanță pe cap) 49

2022/C 257/65 Cauza T-298/22: Acțiune introdusă la 20 mai 2022 – BB Services/EUIPO – Lego Juris (Forma unei figurine de jucărie) 50

2022/C 257/66 Cauza T-301/22: Acțiune introdusă la 23 mai 2022 – Aven/Consiliul 51

2022/C 257/67 Cauza T-304/22: Acțiune introdusă la 24 mai 2022 – Fridman/Consiliul 52

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2022/C 257/01)

Ultima publicație

JO C 244, 27.6.2022

Publicații anterioare

JO C 237, 20.6.2022

JO C 222, 7.6.2022

JO C 213, 30.5.2022

JO C 207, 23.5.2022

JO C 198, 16.5.2022

JO C 191, 10.5.2022

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: https://eur-lex.europa.eu

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 mai 2022 – Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-573/19) ([1])

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13 alineatul (1) și anexa XI – Depășire sistematică și persistentă a valorilor-limită stabilite pentru dioxidul de azot (NO_2) în anumite zone și aglomerări italiene – Articolul 23 alineatul (1) – Anexa XV – Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință” – Măsuri potrivite]

(2022/C 257/02)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de G. Palatiello și P. Pucciariello, avvocati dello Stato)

Dispozitivul

1) Prin faptul că nu a asigurat nedepășirea, în mod sistematic și persistent, a valorii-limită anuale stabilite pentru dioxidul de azot (NO_2),

— începând cu anul 2010 până în anul 2018 inclusiv, în zonele IT0118 (aglomerarea urbană Torino), IT0306 (aglomerarea urbană Milano), IT0307 (aglomerarea urbană Bergamo), IT0308 (aglomerarea urbană Brescia), IT0711 (comuna Genova), IT0906 (aglomerarea urbană Florența), IT1215 (aglomerarea urbană Roma);

— începând cu anul 2010 până în anul 2017 inclusiv, în zona IT0309 (zona A – câmpie cu grad ridicat de urbanizare);

— începând cu anul 2010 până în anul 2012 și începând cu anul 2014 până în anul 2018 inclusiv, în zona IT1912 (aglomerarea urbană Catania), precum și

— începând cu anul 2010 până în anul 2012 și începând cu anul 2014 până în anul 2017 inclusiv, în zona IT1914 (zone industriale),

Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa coroborat cu anexa XI la această directivă, și, prin faptul că nu a adoptat, începând cu 11 iunie 2010, măsuri adecvate pentru garantarea respectării valorii-limită de NO_2 în toate aceste zone și, în particular, prin faptul că nu a asigurat că planurile privind calitatea aerului prevăd măsuri adecvate astfel încât perioada de depășire a acestei valori-limită să fie cât mai scurtă cu putință, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 23 alineatul (1) din această directivă, interpretat separat și în coroborare cu secțiunea A din anexa XV la aceasta.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

([1]) JO C 305, 9.9.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 mai 2022 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria

(Cauza C-730/19) ([1])

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13 alineatul (1) și anexa XI – Depășire sistematică și persistentă a valorilor-limită stabilite pentru dioxidul de sulf (SO_2) în zona BG0006 (Sud-Est), Bulgaria – Articolul 23 alineatul (1) și anexa XV – Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință” – Măsuri potrivite]

(2022/C 257/03)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Y. Marinova și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Republica Bulgaria (reprezentanți: E. Petranova și T. Mitova, agenți)

Dispozitivul

1) Republica Bulgaria,

prin faptul că nu a asigurat nedepășirea, în mod sistematic și persistent, în zona BG0006 (Sud-Est), pe de o parte, începând cu anul 2017 până în anul 2018 inclusiv, a valorii-limită orare stabilite pentru dioxidul de sulf (SO_2) și, pe de altă parte, începând cu anul 2007 până în anul 2018 inclusiv, cu excepția anilor 2010 și 2012 a valorii-limită zilnice pentru acest poluant, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa coroborat cu anexa XI la aceasta și

prin faptul că nu a adoptat, începând cu 11 iunie 2010, măsuri adecvate pentru garantarea respectării valorilor-limită stabilite pentru SO_2 în această zonă și, în particular, prin faptul că nu a asigurat că planurile privind calitatea aerului prevăd măsuri adecvate astfel încât perioada de depășire a acestor valori-limită să fie cât mai scurtă cu putință, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 23 alineatul (1) din această directivă, în coroborare cu secțiunea A din anexa XV la aceasta.

2) Obligă Republica Bulgaria la plata cheltuielilor de judecată.

([1]) JO C 399, 25.11.2019.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 mai 2022 – Comisia Europeană /Hansol Paper Co. Ltd, European Thermal Paper Association (ETPA)

(Cauza C-260/20 P) ([1])

[„Recurs – Dumping – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/763 – Importuri de anumite tipuri de hârtie termică subțire originară din Republica Coreea – Taxă antidumping definitivă – Regulamentul (UE) 2016/1036 – Articolele 6, 16 și 18 – Probă – Informații furnizate în afara unui răspuns la un chestionar antidumping – Pondere a vânzărilor care afectează calcularea dumpingului – Articolul 2 alineatele (1) și (3) – Calcularea valorii normale – Ierarhie între metodele de calcul – Articolul 3 alineatele (2) și (3) – Prejudiciu – Calcularea marjei de subcotare – Recurs incident – Articolul 2 alineatul (11) – Amploarea reală a dumpingului – Articolul 18 – Scutire de a răspunde la un chestionar antidumping – Inexistența unei lipse a cooperării”]

(2022/C 257/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J.-F. Brakeland și A. Demeneix, ulterior de J.-F. Brakeland și G. Luengo, agenți)

Celelalte părți din procedură: Hansol Paper Co. Ltd (reprezentanți: J.-F. Bellis, B. Servais și V. Crochet, avocați), European Thermal Paper Association (ETPA) (reprezentanți: H. Hobbelen, B. Vleeshouwers, K. Huyghebaert, advocați, și J. Rivas, abogado)

Dispozitivul

1) Respinge recursul principal și recursul incident.

2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului principal.

3) Obligă European Thermal Paper Association (ETPA) la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului incident.

(1) JO C 271, 17.8.2020.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato și alții

(Cauza C-377/20) (1)

(Trimitere preliminară – Concurență – Poziție dominantă – Folosire abuzivă – Articolul 102 TFUE – Incidența unei practici asupra bunăstării consumatorilor și asupra structurii pieței – Practică de excludere abuzivă – Capacitatea practicii de a produce un efect de excludere – Recurgere la alte mijloace decât cele care țin de o concurență bazată pe merite – Imposibilitatea unui concurent ipotetic la fel de eficient de a reproduce practica – Existența unei intenții anticoncurențiale – Deschidere către concurență a pieței vânzării de energie electrică – Transfer de informații sensibile din punct de vedere comercial în cadrul unui grup de întreprinderi pentru a conserva pe o piață o poziție dominantă moștenită a unui monopol legal – Imputabilitate a comportamentului filialei în sarcina societății-mamă)

(2022/C 257/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamante: Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA

Pârâte: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, ENEL SpA, Servizio Elettrico Nazionale SpA, Eni Gas e Luce Spa, Eni SpA, Axpo Italia SpA, Gala SpA, E.Ja SpA, Green Network SpA, Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino

Cu participarea: Green Network SpA, Associazione Italiana di Grossisti di Energia e Trader – AIGET, Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino, Associazione Energia Libera, Metaenergia SpA

Dispozitivul

1) Articolul 102 TFUE trebuie interpretat în sensul că, în scopul de a stabili că o practică constituie folosirea abuzivă a unei poziții dominante, este suficient ca o autoritate de concurență să demonstreze că această practică este de natură să aducă atingere structurii de concurență efectivă pe piața relevantă, cu excepția cazului în care întreprinderea dominantă în cauză demonstrează că efectele anticoncurențiale care pot rezulta din practica menționată sunt contrabalansate sau chiar depășite de efecte pozitive pentru consumatori, în special în ceea ce privește prețul, oferta, calitatea și inovarea.

2) Articolul 102 TFUE trebuie interpretat în sensul că, pentru a exclude caracterul abuziv al comportamentului unei întreprinderi în poziție dominantă, trebuie să se considere că nu este suficientă în sine proba adusă de întreprinderea în cauză potrivit căreia acest comportament nu a produs efecte restrictive concrete. Acest element poate constitui un indiciu al incapacității comportamentului în discuție de a produce efecte anticoncurențiale, care totuși va trebui completat cu alte elemente de probă care urmăresc să stabilească această incapacitate.

3) Articolul 102 TFUE trebuie interpretat în sensul că existența unei practici de excludere abuzivă de către o întreprindere în poziție dominantă trebuie apreciată în temeiul capacității acestei practici de a produce efecte anticoncurențiale. O autoritate de concurență nu este obligată să stabilească intenția întreprinderii în cauză de a-și exclude concurenții prin alte mijloace sau recurgând la alte resurse decât cele care guvernează o concurență bazată pe merite. Dovada unei asemenea intenții constituie totuși o împrejurare de fapt care poate fi luată în considerare pentru determinarea unui abuz de poziție dominantă.

4) Articolul 102 TFUE trebuie interpretat în sensul că o practică licită în afara dreptului concurenței poate fi calificată, atunci când este pusă în aplicare de o întreprindere în poziție dominantă, drept „abuzivă", în sensul acestei dispoziții, dacă poate produce un efect de excludere și dacă se bazează pe utilizarea altor mijloace decât cele care țin de o concurență bazată pe merite. Atunci când sunt îndeplinite aceste condiții, întreprinderea în poziție dominantă vizată poate totuși ieși de sub incidența interdicției prevăzute la articolul 102 TFUE prin demonstrarea faptului că practica în cauză era fie justificată în mod obiectiv și proporțională cu această justificare, fie contrabalansată sau chiar depășită de avantaje în termeni de eficacitate care profită deopotrivă consumatorilor.

5) Articolul 102 TFUE trebuie interpretat în sensul că, atunci când o poziție dominantă este folosită în mod abuziv de una sau mai multe filiale care aparțin unei unități economice, existența acestei unități este suficientă pentru a considera că societatea-mamă este de asemenea responsabilă pentru acest abuz. Existența unei astfel de unități trebuie prezumată dacă, la momentul faptelor, cel puțin cvasitotalitatea capitalului acestor filiale era deținută direct sau indirect de societatea-mamă. Autoritatea de concurență nu este obligată să raporteze vreo probă suplimentară, cu excepția cazului în care societatea-mamă demonstrează că nu avea puterea de a defini comportamentele filialelor sale, acestea acționând în mod autonom.

([1]) JO C 348, 19.10.2020.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Juízo do Trabalho de Barcelos – Portugalia) – GD, ES/Luso Temp – Empresa de Trabalho Temporário SA

(Cauza C-426/20) ([1])

[Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 2008/104/CE – Muncă prin agent de muncă temporară – Articolul 5 alineatul (1) – Principiul egalității de tratament – Articolul 3 alineatul (1) litera (f) – Noțiunea de „condiții de bază de muncă și de angajare aplicabile lucrătorilor temporari" – Indemnizație datorată pe baza zilelor de concediu anual plătit neefectuat și a indemnizației de concediu corespunzătoare în cazul încetării raportului de muncă]

(2022/C 257/06)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Juízo do Trabalho de Barcelos

Părțile din procedura principală

Reclamanți: GD, ES

Pârâtă: Luso Temp – Empresa de Trabalho Temporário SA

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (f) din aceasta trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia indemnizația pe care o pot solicita lucrătorii temporari, în cazul încetării raportului lor de muncă cu o întreprindere utilizatoare, pe baza zilelor de concediu anual plătit neefectuat și a indemnizației de concediu corespunzătoare este inferioară indemnizației pe care ar putea-o solicita acești lucrători, în aceeași situație și pe același temei, dacă ar fi fost recrutați direct de această întreprindere utilizatoare pentru a ocupa același loc de muncă pentru aceeași durată.

([1]) JO C 423, 7.12.2020.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 mai 2022 – Christoph Klein/Comisia Europeană

(Cauza C-430/20 P) [1]

[Recurs – Articolul 265 TFUE – Acțiune în constatarea abținerii de a acționa – Directiva 93/42/CEE – Dispozitive medicale – Articolul 8 alineatele (1) și (2) – Procedura de aplicare a clauzei de protecție – Notificarea de către un stat membru cu privire la o decizie de interzicere a introducerii pe piață a unui dispozitiv medical – Lipsa de reacție prelungită a Comisiei Europene – Inexistența unei decizii – Admisibilitate – Calitate procesuală activă – Termen de introducere a acțiunii – Solicitarea de a acționa într-un termen rezonabil – Principiul bunei administrări – Obligația de motivare ce revine Tribunalului Uniunii Europene]

(2022/C 257/07)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Christoph Klein (reprezentant: H.-J. Ahlt, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial C. Hermes, F. Thiran și M. Jáuregui Gómez, ulterior C. Hermes și F. Thiran, agenți)

Dispozitivul

1) Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 2 iulie 2020, Klein/Comisia (T-562/19, EU:T:2020:300), în măsura în care Tribunalul a respins ca inadmisibilă acțiunea domnului Christoph Klein întemeiată pe articolul 265 TFUE, având ca obiect constatarea faptului că în mod nelegal Comisia Europeană s a abținut să acționeze în procedura de aplicare a clauzei de protecție inițiată la 7 ianuarie 1998 de Republica Federală Germania și să adopte o decizie, în conformitate cu Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale, în legătură cu dispozitivul Inhaler Broncho Air®.

2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene în vederea pronunțării pe fond.

3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

[1] JO C 371, 03.11.2020.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 12 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – Procedură declanșată de RR și JG

(Cauza C-505/20) [1]

(Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Înghețarea și confiscarea instrumentelor și ale produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană – Directiva 2014/42/UE – Articolul 4 – Confiscarea – Articolul 7 – Înghețarea – Articolul 8 – Garanții procedurale – Înghețarea și confiscarea unui bun aparținând unei persoane terțe față de procedura penală – Reglementare națională care nu prevede o cale de atac pentru terți în cursul procedurii judiciare și care nu admite eventuala restituire a bunului respectiv înainte de închiderea procedurii penale)

(2022/C 257/08)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Părțile din procedura principală

Reclamanți: RR, JG

cu participarea: Spetsializirana prokuratura

Dispozitivul

1) Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, atunci când sunt înghețate bunuri ca instrumente sau produse prezumate ale unei infracțiuni, proprietarul acestor bunuri, terț de bună-credință, nu are, în faza judiciară a procedurii penale, niciun drept de a sesiza instanța competentă cu o cerere de restituire a bunurilor menționate.

2) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2014/42 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care exclude confiscarea unui bun aparținând unui terț de bună-credință și utilizat ca instrument al unei infracțiuni, inclusiv atunci când acest bun a fost pus de acest terț la dispoziția permanentă a persoanei acuzate.

([1]) JO C 9, 11.1.2021.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Schneider Electric SA și alții/Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

(Cauza C-556/20) ([1])

[Trimitere preliminară – Apropierea legislațiilor – Directiva 90/435/CEE – Regim fiscal comun aplicabil societăților mamă și filialelor din state membre diferite – Articolul 4 și articolul 7 alineatul (2) – Evitarea dublei impozitări economice a dividendelor]

(2022/C 257/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Schneider Electric SE, Axa SA, BNP Paribas SA, Engie SA, Orange SA, L'Air Liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude

Pârâți: Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților mamă și filialelor acestora din diferite state membre trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că o societate mamă este obligată la plata unui impozit anticipat în cazul redistribuirii către acționarii săi a unor profituri plătite de filialele sale, care determină acordarea unui credit fiscal, atunci când aceste profituri nu au fost supuse impozitului pe profit la cota de drept comun, dacă sumele datorate în temeiul acestui impozit anticipat depășesc plafonul de 5 % prevăzut la articolul 4 alineatul (2) din această directivă. O asemenea reglementare nu intră sub incidența articolului 7 alineatul (2) din directiva menționată.

([1]) JO C 9, 11.1.2021.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Procedură penală privind pe BV

(Cauza C-570/20) ([1])

[„Trimitere preliminară – Taxă pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Disimulare frauduloasă a taxei datorate – Sancțiuni – Legislație națională care prevede o sancțiune administrativă și o sancțiune penală pentru aceleași fapte – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 49 – Articolul 50 – Principiul ne bis in idem – Articolul 52 alineatul (1) – Restrângeri impuse principiului ne bis in idem – Cerința de a prevedea norme clare și precise – Posibilitatea de a lua în considerare interpretarea legislației naționale de către instanțele naționale – Necesitatea de a prevedea norme care să asigure proporționalitatea ansamblului sancțiunilor aplicate – Sancțiuni de natură diferită”]

(2022/C 257/10)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Partea (părțile) din procedura penală principală

BV.

Cu participarea: Direction départementale des finances publiques de la Haute-Savoie

Dispozitivul

Dreptul fundamental garantat la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat cu articolul 52 alineatul (1) din aceasta trebuie interpretat în sensul că:

— nu se opune ca limitarea cumulului de proceduri și de sancțiuni de natură penală prevăzut de o reglementare națională în cazul disimulărilor frauduloase sau al omisiunilor în declarațiile privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) la cazurile cele mai grave să rezulte doar dintr-o jurisprudență consacrată care interpretează în mod restrictiv dispozițiile legale care definesc condițiile de aplicare a acestui cumul, cu condiția ca el să fie previzibil în mod rezonabil, la momentul săvârșirii infracțiunii, că aceasta poate face obiectul unui cumul de proceduri și de sancțiuni de natură penală, dar că

— se opune unei reglementări naționale care nu garantează, în cazul cumulului unei sancțiuni pecuniare și al unei pedepse privative de libertate, prin norme clare și precise, dacă este cazul astfel cum au fost interpretate de instanțele naționale, că ansamblul sancțiunilor aplicate nu depășește gravitatea infracțiunii constatate.

([1]) JO C 28, 25.1.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Poznaniu – Polonia) – W.J./L.J. și J. J., reprezentați legal de A. P.

(Cauza C-644/20) ([1])

(Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie de obligații de întreținere – Stabilirea legii aplicabile – Protocolul de la Haga privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere – Articolul 3 – Reședința obișnuită a creditorului – Momentul în care se stabilește reședința obișnuită – Reținere ilicită a unui copil)

(2022/C 257/11)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Părțile din procedura principală

Apelant: W.J.

Cealaltă parte din procedură: L.J. și J. J., reprezentați legal de A. P.

Dispozitivul

Articolul 3 din Protocolul de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere, aprobat în numele Comunității Europene prin Decizia 2009/941/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009, trebuie să fie interpretat în sensul că, în scopul stabilirii legii aplicabile creanței de întreținere a unui copil minor deplasat de unul dintre părinții săi pe teritoriul unui stat membru, împrejurarea că o instanță din statul membru respectiv a dispus, în cadrul unei proceduri distincte, înapoierea acestui copil în statul în care avea reședința obișnuită, împreună cu părinții săi, imediat înaintea deplasării sale nu este suficientă pentru a împiedica dobândirea de către copilul menționat a unei reședințe obișnuite pe teritoriul statului membru respectiv.

([1]) JO C 53, 15.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 5 mai 2022 – Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd/Comisia europeană

(Cauza C-718/20 P) ([1])

(Recurs – Dumping – Importuri de anumite țevi și tuburi fără sudură, din oțel inoxidabil, originare din Republica Populară Chineză – Instituire a unei taxe antidumping definitive)

(2022/C 257/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (reprezentanți: K. Adamantopoulos și P. Billiet, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Gustafsson, P. Němečková și E. Schmidt, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Zhejiang Jiuli Hi Tech Metals Co. Ltd să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

([1]) JO C 98, 22.3.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Comune di Lerici/Provincia di La Spezia

(Cauza C-719/20) ([1])

(Trimitere preliminară – Achiziții publice – Gestionarea deșeurilor – Atribuire in house – Directiva 2014/24/UE – Articolele 12 și 72 – Pierderea condițiilor privind „controlul similar” ca urmare a combinării unor întreprinderi – Posibilitatea operatorului succesor de a continua prestarea de servicii)

(2022/C 257/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Comune di Lerici

Intimată: Provincia di La Spezia

Cu participarea: IREN SpA, ACAM Ambiente SpA

Dispozitivul

Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie să fie interpretată în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale în temeiul căreia executarea unui contract de achiziții publice atribuit inițial, fără invitație la procedura concurențială de ofertare, unei entități in house asupra căreia autoritatea contractantă exercita, în comun, un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii este continuată în mod automat de operatorul economic care a achiziționat această entitate în urma unei proceduri de cerere de ofertă, atunci când autoritatea contractantă respectivă nu deține un asemenea control asupra operatorului menționat și nu deține nicio participație la capitalul acestuia.

([1]) JO C 79, 8.3.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica cehă) – HJ/Ministerstvo práce a sociálních věcí

(Cauza C-101/21) ([1])

[Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 2008/94/CE – Protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului – Articolul 2 alineatul (2) – Noțiunea de „lucrător salariat” – Articolul 12 literele (a) și (c) – Limitări în ceea ce privește responsabilitatea instituțiilor de garantare – Persoană care exercită, în temeiul unui contract de muncă încheiat cu o societate comercială, funcțiile de membru al consiliului de administrație și de director al societății respective – Cumul de funcții – Jurisprudență națională prin care se refuză acestei persoane beneficiul garanțiilor prevăzute de directiva menționată]

(2022/C 257/14)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamant: HJ

Pârât: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (2) și articolul 12 literele (a) și (c) din Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/1794 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015, trebuie interpretate în sensul că se opun unei jurisprudențe naționale potrivit căreia o persoană care exercită în mod cumulativ, în temeiul unui contract de muncă valid în raport cu dreptul național, funcțiile de director și de membru al organului statutar al unei societăți comerciale nu poate fi calificată drept lucrător salariat în sensul acestei directive și, prin urmare, nu poate beneficia de garanțiile prevăzute de directiva menționată.

([1]) JO C 148, 26.4.2021.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG /the-trading-company GmbH

(Cauza C-179/21) ([1])

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 2011/83/UE – Articolul 6 alineatul (1) litera (m) – Contract la distanță între un consumator și un comerciant – Obligația comerciantului de a informa consumatorul cu privire la existența unei garanții comerciale a producătorului și la condițiile aferente acesteia – Condiții în care o astfel de obligație ia naștere – Conținutul informației care trebuie comunicată consumatorului cu privire la garanția comercială a producătorului – Incidența articolului 6 alineatul (2) din Directiva 1999/44/CE]

(2022/C 257/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG

Intimată: the-trading-company GmbH

Dispozitivul

1) Articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului, trebuie interpretat în sensul că, în ceea ce privește garanția comercială oferită de producător, obligația de informare impusă comerciantului prin această dispoziție nu ia naștere prin simplul fapt al existenței acestei garanții, ci numai atunci când consumatorul are un interes legitim să obțină informații cu privire la garanția menționată pentru a putea lua decizia de a se angaja într un raport contractual cu comerciantul. Un astfel de interes legitim este stabilit în special atunci când comerciantul face din garanția comercială a producătorului un element central sau decisiv al ofertei sale. Pentru a determina dacă garanția constituie un asemenea element central sau decisiv, trebuie să se țină seama de conținutul și de configurația generală a ofertei în raport cu bunul în cauză, de importanța, ca argument în favoarea vânzării sau ca argument publicitar, a menționării garanției comerciale a producătorului, de locul ocupat de această mențiune în ofertă, de riscul de eroare sau de confuzie pe care respectiva mențiune l ar putea induce în percepția consumatorului mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat, referitor la diferitele drepturi la garanție pe care acesta le poate exercita sau cu identitatea reală a garantului, de prezența sau nu în ofertă a unor explicații referitoare la celelalte garanții aferente bunului, precum și de orice alt element de natură să dovedească o nevoie obiectivă de protecție a consumatorului.

2) Articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2011/83 coroborat cu articolul 6 alineatul (2) a doua liniuță din Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe trebuie interpretat în sensul că informațiile care trebuie furnizate consumatorului cu privire la condițiile referitoare la garanția comercială a producătorului includ orice informație care privește condițiile de aplicare și de punere în aplicare a unei astfel de garanții, care permit consumatorului să ia decizia de a se angaja sau nu într un raport contractual cu comerciantul.

([1]) JO C 242, 21.6.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 5 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de College van Beroep voor het bedrijfsleven – Țările de Jos) – R. en R./Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Cauza C-189/21) ([1])

[Trimitere preliminară – Politica agricolă comună (PAC) – Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 – Anexa II – Cerința legală în materie de gestionare 10 – Regulamentul (UE) nr. 1107/2009 – Articolul 55 primul paragraf și al doilea paragraf prima teză – Scheme de sprijin direct – Norme comune – Reducerea sau excluderea totală sau a unei părți din ajutorul primit în cadrul PAC – Nerespectarea normelor de ecocondiționalitate – Utilizarea unui produs fitosanitar care nu este sau nu mai este autorizat în statul membru în cauză și, în acest ultim caz, a cărui dată limită de utilizare este depășită]

(2022/C 257/16)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: R. en R.

Pârât: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Dispozitivul

Cerința legală în materie de gestionare 10, astfel cum este prevăzută în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, care face trimitere la articolul 55 primul paragraf și al doilea paragraf prima teză din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului, trebuie interpretată în sensul că vizează și utilizarea unui produs fitosanitar care nu este sau nu mai este autorizat în statul membru în cauză și, în acest din urmă caz, a cărui dată limită de utilizare este depășită.

([1]) JO C 228, 14.6.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 5 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Autoridade Tributária e Aduaneira/DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

(Cauza C-218/21) ([1])

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Cote – Dispoziții temporare pentru anumite servicii cu un mare aport de forță de muncă – Anexa IV punctul 2 – Renovarea și repararea locuințelor private – Aplicarea unei cote reduse de TVA serviciilor de reparare și întreținere ale ascensoarelor din imobile cu destinația de locuințe]

(2022/C 257/17)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Recurentă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Intimată: DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

Dispozitivul

Anexa IV punctul 2 la Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretată în sensul că, în sfera noțiunii „renovarea și repararea locuințelor private”, potrivit acestei dispoziții, intră serviciile de reparare și renovare ale ascensoarelor din imobile cu destinația de locuințe, cu excepția serviciilor de întreținere a unor asemenea ascensoare.

(1) JO C 252, 28.6.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 mai 2022 – Évariste Boshab/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-242/21 P) (1)

[Recurs – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Republica Democratică Congo – Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 – Articolul 2b și articolul 9 alineatul (2) – Decizia 2010/788/PESC – Articolul 3 alineatul (2) și articolul 9 alineatul (2) – Menținerea includerii recurentului pe listele persoanelor și entităților vizate – Decizia (PESC) 2018/1940 – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1931 – Dreptul de a fi ascultat]

(2022/C 257/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Évariste Boshab (reprezentanți: T. Bontinck, P. De Wolf, T. Payan și A. Guillerme, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial J.-P. Hix și S. Lejeune, ulterior S. Lejeune, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Îl obligă pe domnul Évariste Boshab să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

(1) JO C 217, 7.6.2021.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 17 mai 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Estaleiros Navais de Peniche SA/Município de Aveiro, Navaltagus – Reparação e Construção Naval SA, Navalrocha – Sociedade de Construção e Reparações Navais SA

(Cauza C-787/21) ([1])

[Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Proceduri privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice de produse și de lucrări – Directiva 89/665/CEE – Articolul 1 alineatul (3) – Interes de a introduce o acțiune – Acces la căile de atac – Ofertant exclus printr-o decizie a autorității contractante rămasă definitivă ca urmare a necontestării tuturor motivelor de respingere a ofertei sale – Lipsa interesului de exercita acțiunea]

(2022/C 257/19)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Estaleiros Navais de Peniche SA

Pârâte: Município de Aveiro, Navaltagus – Reparação e Construção Naval SA, Navalrocha – Sociedade de Construção e Reparações Navais SA

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 89/665/CEE Directiva Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007, trebuie interpretată în sensul că se opune ca un ofertant care a fost exclus de la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice printr-o decizie rămasă definitivă a autorității contractante poate contesta decizia de atribuire a acestui contract. În această privință, este lipsit de relevanță faptul că ofertantul necâștigător susține că i-ar putea fi atribuit eventual contractul de achiziții publice în ipoteza în care, în urma unei anulări a respectivei decizii, autoritatea contractantă ar decide să inițieze o nouă procedură de atribuire.

([1]) Data depunerii: 16.12.2021.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 29 septembrie 2020 – Fastweb SpA și alții/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Cauza C-468/20)

(2022/C 257/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA

Intimată: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Întrebările preliminare

1) Articolul 267 TFUE trebuie interpretat în sensul că impune instanței naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern să efectueze o trimitere preliminară privind o problemă de interpretare a dreptului [Uniunii Europene] relevantă în litigiul principal, chiar în situația în care poate fi exclusă o îndoială în ceea ce privește interpretarea cu privire la semnificația care trebuie dată dispoziției europene relevante – ținând seama de terminologia și de semnificația proprii dreptului [Uniunii Europene] care pot fi atribuite termenilor care compun dispoziția în cauză, de contextul normativ european în care se încadrează aceasta și de obiectivele de protecție care stau la baza prevederii ei, luând în considerare stadiul de evoluție a dreptului Uniunii la momentul aplicării dispoziției relevante în cadrul procedurii naționale –, însă nu se poate dovedi în mod detaliat, sub aspect subiectiv, având în vedere practica altor instanțe, că interpretarea dată de instanța sesizată este aceeași cu cea susceptibilă să fie dată de instanțele celorlalte state membre și de Curtea de Justiție în cazul în care ar fi sesizate cu o problemă identică?

2) Articolele 49 și 56 TFUE, precum și cadrul normativ armonizat prevăzut de Directivele 2002/19/CE ([1]), 2002/20/CE ([2]), 2002/21/CE ([3]) și 2002/22/CE ([4]), în special articolul 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 2002/21/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE ([5]), articolul 3 din Directiva 2002/20/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE, și articolele 20 22 din Directiva 2002/22/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE ([6]), trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea care poate fi dedusă din articolele 13, 70 și 71 din Decretul legislativ nr. 259/03 și din articolul 2 alineatul 12 literele h) și l) din Legea nr. 481/1995 coroborate cu articolul 1 alineatul 6 punctul 2 din Legea nr. 249/1997, prin care se atribuie autorității naționale de reglementare din sectorul comunicațiilor electronice competența de a impune: i) pentru telefonia mobilă, o periodicitate a reînnoirii ofertelor și a facturării de cel puțin patru săptămâni, cu prevederea totodată a obligației operatorilor economici în cauză care adoptă o periodicitate a reînnoirii ofertelor și a facturării diferită de cea lunară de a informa de îndată utilizatorul cu privire la reînnoirea ofertei prin trimiterea unui mesaj SMS; ii) pentru telefonia fixă, o periodicitate lunară sau multilunară a reînnoirii ofertelor și a facturării; iii) în cazul unor oferte convergente cu telefonia fixă, aplicarea periodicității aferente acesteia din urmă?

3) Principiul proporționalității coroborat cu articolele 49 și 56 TFUE și cadrul normativ armonizat prevăzut de Directivele 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE, în special articolul 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 2002/21/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE, articolul 3 din Directiva 2002/20/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE, și articolele 20 22 din Directiva 2002/22/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE, trebuie interpretate și aplicate în sensul că se opun adoptării de către autoritatea națională de reglementare din sectorul comunicațiilor electronice a unor măsuri de reglementare prin care se impune: i) pentru telefonia mobilă, o periodicitate a reînnoirii ofertelor și a facturării de cel puțin patru săptămâni, cu prevederea totodată a obligației operatorilor economici în cauză care adoptă o periodicitate a reînnoirii ofertelor și a facturării diferită de cea lunară de a informa de îndată utilizatorul cu privire la reînnoirea ofertei prin trimiterea unui mesaj SMS; ii) pentru telefonia fixă, o periodicitate lunară sau multilunară a reînnoirii ofertelor și a facturării; iii) în cazul unor oferte convergente cu telefonia fixă, aplicarea periodicității aferente acesteia din urmă?

4) Principiile nediscriminării și egalității de tratament coroborate cu articolele 49 și 56 TFUE și cadrul normativ armonizat prevăzut de Directivele 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE, în special articolul 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 2002/21/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE, articolul 3 din Directiva 2002/20/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE, și articolele 20 22 din Directiva 2002/22/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE, trebuie interpretate și aplicate în sensul că se opun adoptării de către autoritatea națională de reglementare din sectorul comunicațiilor electronice a unor măsuri de reglementare prin care se impune: i) pentru telefonia mobilă, o periodicitate a reînnoirii ofertelor și a facturării de cel puțin patru săptămâni, cu prevederea totodată a obligației operatorilor economici în cauză care adoptă o periodicitate a reînnoirii

ofertelor și a facturării diferită de cea lunară de a informa de îndată utilizatorul cu privire la reînnoirea ofertei prin trimiterea unui mesaj SMS; ii) pentru telefonia fixă, o periodicitate lunară sau multilunară a reînnoirii ofertelor și a facturării; iii) în cazul unor oferte convergente cu telefonia fixă, aplicarea periodicității aferente acesteia din urmă?"

(1) Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) (JO 2002, L 108, pag. 7, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 169).

(2) Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO 2002, L 108, p. 21, Ediție specială, 13, vol. 35, p. 183).

(3) Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO 2002, L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

(4) Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO 2002, L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213).

(5) Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (JO 2009, L 337, p. 37).

(6) Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului (JO 2009, L 337, p. 11).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Ascoli Piceno (Italia) la 13 octombrie 2020 – Procedură penală privind pe OL

(Cauza C-517/20)

(2022/C 257/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Ascoli Piceno

Partea din procedura principală

OL

Întrebările preliminare

1) Principiile libertății de stabilire, nediscriminării și protecției concurenței, prevăzute la articolele 49, 56 și 106 TFUE, precum și principiul caracterului rezonabil cuprins în acestea se opun unei reglementări naționale care, în temeiul unei dispoziții sau al unui act național cu putere de lege, determină prelungirea concesiunilor în vigoare anterior și a celorlalte drepturi de colectare, atribuite prin proceduri de cerere de ofertă sau printr-o procedură de regularizare (fără procedură de cerere de ofertă), a căror expirare normală fusese deja fixată pentru luna iunie a anului 2016?

2) Articolele 49, 56 și 106 TFUE se opun unei reglementări naționale care, prin metoda atribuirii directe, efectuată printr-un act de prelungire care nu este precedat de desfășurarea în prealabil a unei proceduri concurențiale, realizează o închidere nejustificată a pieței naționale?

3) Articolele 49, 56 și 106 TFUE se opun unei reglementări naționale care, fără să prevadă desfășurarea în același timp a unei noi proceduri de cerere de ofertă, autorizează toate concesiunile deja declarate nelegale prin hotărâri ulterioare ale Curții să funcționeze pe piața națională, împiedicând accesul unor noi operatori străini?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Income Tax Tribunal of Gibraltar (Regatul Unit) la 21 decembrie 2020 – Fossil (Gibraltar) Limited/Commissioner of Income Tax

(Cauza C-705/20)

(2022/C 257/22)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Income Tax Tribunal ([Gibraltar,] Regatul Unit)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fossil (Gibraltar) Limited

Pârât: Commissioner of Income Tax

Întrebarea preliminară

Acordarea unei scutiri fiscale de către Commissioner of Income Tax în temeiul [Legii privind impozitul pe profit] din 2010 pentru impozitul plătit pe venitul din redevențe al reclamantei în Statele Unite ale Americii ar constitui o încălcare a Deciziei 2019/700 ([1]) sau aceasta din urmă împiedică acordarea scutirii respective pentru orice alte motive?

([1]) Decizia (UE) 2019/700 a Comisiei din 19 decembrie 2018 privind ajutorul de stat SA.34914 (2013/C) pus în aplicare de Regatul Unit în ceea ce privește regimul de impozitare pe profit în Gibraltar [notificată cu numărul C(2018) 7848] (JO 2019, L 119, p. 151).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad – Kula (Bulgaria) la 25 august 2021 – OP, MN, KL, IJ, GH, EF, CD și AB/Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Cauzele conexate C-529/21, C-530/21, C-531/21, C-532/21, C-533/21, C-534/21, C-535/21 și C-536/21)

(2022/C 257/23)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Rayonen sad – Kula

Părțile din procedura principală

Reclamanți: OP, MN, KL, IJ, GH, EF, CD și AB

Pârâtă: Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Întrebările preliminare

1) Directiva 2003/88/CE ([1]) se aplică atunci când caracteristici inerente anumitor sectoare, precum forțele armate sau poliția, sau anumitor activități specifice din domeniul serviciilor de protecție civilă sunt, în mod inevitabil, în contradicție cu dispozițiile acesteia, dat fiind că:

articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2003/88/CE prevede că aceasta se aplică tuturor sectoarelor de activitate, private sau publice, în sensul articolului 2 din Directiva 89/391/CEE ([2]);

articolul 2 alineatul (2) din Directiva 89/391/CEE prevede că aceasta nu este aplicabilă atunci când caracteristici inerente anumitor activități specifice din domeniul administrației publice, cum ar fi forțele armate sau poliția, sau anumitor activități specifice din domeniul serviciilor de protecție civilă sunt, în mod inevitabil, în contradicție cu dispozițiile acesteia?

2) La aprecierea echivalenței mijloacelor corespunzătoare de protecție, în sensul articolului 12 litera (b) din Directiva 2003/88/CE, a unei categorii de lucrători care prestează muncă de noapte și pentru care durata muncii de noapte nu depășește 7 ore în 24 de ore, în raport cu o altă categorie de lucrători care prestează de asemenea muncă de noapte și pentru care durata muncii de noapte nu depășește 8 ore, dar care beneficiază de avantaje precum mai multe zile de concediu, pensionare anticipată, pensii mai ridicate, o remunerație suplimentară pentru vechime mai ridicată, trebuie luate în considerare avantajele de care beneficiază lucrătorii din cea de a doua categorie de lucrători?

(1) Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

(2) Directiva Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO 1989, L 183, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 88).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad – Kula (Bulgaria) la 30 noiembrie 2021 – AB, BC, CD, DE, EF, FG și GH/Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Cauzele conexate C-732/21, C-733/21, C-734/21, C-735/21, C-736/21, C-737/21 și C-738/21)

(2022/C 257/24)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Rayonen sad – Kula

Părțile din procedura principală

Reclamanți: AB, BC, CD, DE, EF, FG și GH

Pârâtă: Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Întrebările preliminare

1) Directiva 2003/88/CE (1) se aplică atunci când caracteristici inerente anumitor sectoare, precum forțele armate sau poliția, sau anumitor activități specifice din domeniul serviciilor de protecție civilă sunt, în mod inevitabil, în contradicție cu dispozițiile acesteia, dat fiind că:

articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2003/88/CE prevede că aceasta se aplică tuturor sectoarelor de activitate, private sau publice, în sensul articolului 2 din Directiva 89/391/CEE (2);

articolul 2 alineatul (2) din Directiva 89/391/CEE prevede că aceasta nu este aplicabilă atunci când caracteristici inerente anumitor sectoare, cum ar fi forțele armate sau poliția, sau anumitor activități specifice din domeniul serviciilor de protecție civilă sunt, în mod inevitabil, în contradicție cu dispozițiile acesteia?

2) La aprecierea echivalenței mijloacelor corespunzătoare de protecție, în sensul articolului 12 litera (b) din Directiva 2003/88/CE, a unei categorii de lucrători care prestează muncă de noapte și pentru care durata muncii de noapte nu depășește 7 ore în 24 de ore, în raport cu o altă categorie de lucrători care prestează de asemenea muncă de noapte și pentru care durata muncii de noapte nu depășește 8 ore, dar care beneficiază de avantaje precum mai multe zile de concediu, pensionare anticipată, pensii mai ridicate, o remunerație suplimentară pentru vechime mai ridicată, trebuie luate în considerare avantajele de care beneficiază lucrătorii din cea de a doua categorie?

(1) Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

(2) Directiva Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO 1989, L 183, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 88).

Recurs introdus la 10 decembrie 2021 de TUIfly GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 29 septembrie 2021 în cauza T-619/18, TUIfly GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-764/21 P)

(2022/C 257/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: TUIfly GmbH (reprezentanți: L. Giesberts și D. Westarp, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 19 mai 2022, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a zecea) a respins recursul ca în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat și a decis ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Vorarlberg (Austria) la 28 ianuarie 2022 – NK

(Cauza C-55/22)

(2022/C 257/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgerichts Vorarlberg

Părțile din procedura principală

Reclamant: NK

Autoritate pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Feldkirch

Întrebarea preliminară

Principiul *[ne] bis in idem*, astfel cum este garantat prin articolul 50 din Cartă, trebuie interpretat în sensul că acesta se opune ca autoritatea administrativă penală competentă a unui stat membru să aplice unei persoane o amendă pentru încălcarea unei prevederi a legislației privind jocurile de noroc, dacă, anterior, o procedură de sancționare administrativă vizând încălcarea unei alte prevederi a legislației privind jocurile de noroc (sau, mai general, a unei reglementări din același domeniu juridic), care a avut la bază aceeași situație de fapt, a fost sistată definitiv după o ședință publică în care s-a desfășurat o activitate de cercetare judecătorească?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Ufficio del Giudice di pace di Rimini (Italia) la 7 martie 2022 – BL/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Cauza C-190/22)

(2022/C 257/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Ufficio del Giudice di pace di Rimini

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BL

Pârâtă: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Întrebările preliminare

1) Dreptul Uniunii, în special articolele 15, 20, 30 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, clauzele 2 și 4 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, instituit prin Directiva 1999/70/CE ([1]) a Consiliului din 28 iunie 1999, principiul fundamental al independenței și inamovibilității judecătorilor europeni, astfel cum a fost interpretat de jurisprudența Curții de Justiție în Hotărârea UX/Governo della Repubblica italiana (EU:C:2020:572), se opune unei dispoziții interne precum articolul 29 din Decretul legislativ nr. 116 din 13 iulie 2017 (denumit în continuare „Decretul legislativ nr. 116/2017"), care, fără un motiv obiectiv, discriminează reclamanta, judecător de pace, în raport cu condițiile de muncă ale magistraților de carieră comparabili, dată fiind existența următoarei situații de fapt:

— reclamanta, judecător de pace în mod neîntrerupt din anul 2002, nu a împlinit vârsta de 70 de ani, pe care o va împlini în anul 2022, și nu a efectuat, până la 15 august 2017, mai mult de 16 ani de serviciu efectiv în calitate de magistrat onorific;

— prin urmare, deși norma internă (articolul 29 alineatul 1 din Decretul legislativ nr. 116/2017) îi permite să continue exercitarea funcției jurisdicționale până la împlinirea vârstei de 70 de ani, reclamanta nu poate participa la prima procedură de evaluare în vederea confirmării în funcție a magistraților onorifici înscriși pe lista de rezervă închisă, care va fi organizată de Consiglio superiore della magistratura (Consiliul Superior al Magistraturii) în cursul anului 2022, potrivit dispozițiilor articolului 29 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 116/2017;

— ca o consecință suplimentară, dat fiind că nu poate depune cererea de participare la procedura de evaluare în vederea confirmării în funcție a magistraților onorifici înscriși pe lista de rezervă închisă, prevăzută pentru anul 2022, reclamanta, a cărei funcție jurisdicțională încetase deja la 31 decembrie 2021, pentru motivul că a împlinit vârsta de 68 de ani, în temeiul reglementării în vigoare anterior, nu ar mai fi putut să își reia serviciul începând cu 1 ianuarie 2022, întrucât noua reglementare, deși prevede menținerea în serviciu până la împlinirea vârstei de 70 de ani a celor care erau în serviciu la 15 august 2017, prevede de asemenea încetarea activității celor care nu sunt în măsură să solicite confirmarea în funcție (articolul 29 alineatul 9 din Decretul legislativ nr. 116/2017);

— potrivit reglementării interne menționate anterior, reclamanta va primi de la guvernul italian doar o despăgubire în cuantum de 1 500-2 500 de euro pe an pentru fiecare an de activitate, în funcție de numărul de ședințe desfășurate în anul respectiv, până la un maxim de 50 000 de euro, renunțând totodată la toate drepturile salariale, legale și de securitate socială, solicitate în cadrul litigiului aflat pe rolul TAR Emilia Romagna (Tribunalul Administrativ Regional din Emilia Romagna) și garantate de dreptul Uniunii, pentru activitatea jurisdicțională desfășurată în calitate de lucrător salariat, dar nerecunoscută ca atare de guvernul italian, inclusiv la acoperirea contributivă a raportului de muncă și la prestațiile de securitate socială subsecvente;

— TAR Emilia Romagna (Tribunalul Administrativ Regional din Emilia Romagna), prin ordonanța de măsuri asigurătorii din 9 februarie 2022, în conformitate cu Hotărârea Curții de Justiție pronunțată în cauza UX/Governo della Repubblica italiana și contrar reglementării interne și avizului din 16-17 februarie 2022 al Consiglio superiore della magistratura (Consiliul Superior al Magistraturii), a dispus reluarea activității jurisdicționale de judecător de pace [a reclamantei] până la împlinirea vârstei de 70 de ani;

— în executarea ordonanței de măsuri asigurătorii a TAR Emilia Romagna (Tribunalul Administrativ Regional din Emilia Romagna), președintele Tribunale di Rimini (Tribunalul din Rimini) a dispus, prin ordonanța din 1 martie 2022, readmiterea imediată a reclamantei în serviciu;

— prezentei instanțe de trimitere i se solicită, cu titlu de reparare a prejudiciului produs prin încălcarea flagrantă și constantă de către guvernul italian a dreptului Uniunii privind statutul juridic și drepturile magistraturii onorifice, o sumă corespunzătoare remunerației pe care reclamanta ar fi trebuit să o perceapă în perioada cuprinsă între 10 și 28 februarie 2022, într-un cuantum egal cu cel al remunerației magistraților de carieră comparabili, care își găsește temeiul juridic în ordonanța de măsuri asigurătorii a TAR Emilia Romagna (Tribunalul Administrativ Regional din Emilia Romagna), prin care s-a dispus readmiterea în serviciu, dar care este contrară reglementării interne, care, deși recunoaște încălcarea dreptului Uniunii, pe de o parte exclude orice posibilitate de readmitere în serviciu până la împlinirea vârstei de 70 de ani a magistratului onorific reclamant care, împotriva voinței sale, și-a încetat activitatea înainte de 31 decembrie 2021 ca urmare a unei decizii jurisdicționale pronunțate de Consiglio di Stato (Consiliul de Stat) în cadrul unei proceduri asigurătorii cu încălcarea Hotărârii Curții de Justiție pronunțate în cauza UX/Governo della Repubblica italiana și, pe de altă parte, limitează reparația prejudiciului suferit de reclamantă la o sumă forfetară prestabilită prin lege într-un cuantum cu mult inferior prejudiciului efectiv suferit din cauza încălcării drepturilor garantate de Uniune?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat cu articolul 267 TFUE, clauzele 2 și 4 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, instituit prin Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999, principiul fundamental al independenței și inamovibilității judecătorilor europeni se opun unei norme interne precum articolul 21 din Decretul legislativ nr. 116 din 13 iulie 2017, care expune judecătorul de pace de trimitere, care nu dispune de o protecție efectivă juridică, economică și de securitate socială, care intenționează să aplice dreptul Uniunii, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție în Hotărârea UX, prin înlăturarea aplicării normelor interne care împiedică recunoașterea protecției solicitate, la revocarea automată a mandatului de judecător de către organele statului italian care sunt părți în procedura principală, și anume Consiglio superiore della magistratura (Consiliul Superior al Magistraturii) și Ministero della giustizia (Ministerul Justiției), fără dezbateri contradictorii și fără procedura disciplinară prevăzută anterior intrării în vigoare a Decretului legislativ nr. 116/2017?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la primele două întrebări, constituie o încălcare a „**statului de drept**”, în sensul definiției prevăzute la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii ([2]), o situație internă a statului italian în care:

— reclamanta, judecător de pace, și alți 4 769 de magistrați onorifici care erau deja în serviciu la 15 august 2017, printre care prezentul judecător de trimitere, nu dispun de protecție juridică, economică și de securitate socială în condiții de muncă precum cele asigurate magistraților de carieră comparabili și, prin urmare, nu își pot exercita mandatul de judecător în condiții de independență și de inamovibilitate;

— guvernul italian și Ministero della giustizia (Ministerul Justiției), în calitate de „angajator”, parlamentul național, Consiglio superiore della magistratura (Consiliul Superior al Magistraturii), Suprema Corte di Cassazione (Curtea de Casație) și Consiglio di Stato (Consiliul de Stat) refuză în mod sistematic să recunoască supremația dreptului Uniunii și să aplice jurisprudența Curții de Justiție cu privire la statutul juridic și la drepturile garantate de reglementarea Uniunii judecătorului de pace reclamant și celorlalți 4 769 de magistrați onorifici în aceleași condiții de exercitare a funcțiilor jurisdicționale ca și magistrații de carieră;

— cei 4 769 de magistrați onorifici, printre care prezentul judecător de trimitere, cu excepția reclamantei, care erau deja în serviciu la 15 august 2017, vor trebui să renunțe la orice drept garantat de dreptul Uniunii în cazul în care, pentru a-și continua activitatea, intenționează să se supună, cu rezultat pozitiv, unei noi proceduri de evaluare în vederea continuării mandatului de judecător până la împlinirea vârstei de 70 de ani, deși toți magistrații onorifici menționați anterior au obținut de la Consiglio superiore della magistratura (Consiliul Superior al Magistraturii) și de la Ministero della giustizia (Ministerul Justiției), în temeiul reglementării în vigoare până la 31 decembrie 2021, decizia de confirmare în funcție până la 31 mai 2024 și, în orice caz, până la data încetării automate a mandatului pe motiv de vârstă, menținându-se după „definitivarea” mandatului condițiile de încălcare a independenței și a inamovibilității magistraților onorifici „definitivați”;

— intervențiile financiare din bugetul Uniunii pentru reforma justiției civile și penale în Italia în vederea asigurării unui proces echitabil în termene scurte, astfel cum sunt definite în Planul național de redresare și reziliență (PNRR), nu prevăd nicio măsură de sprijinire a magistraturii onorifice și sunt orientate în principal spre inserția profesională pe durată determinată a 16 500 de funcționari administrativi „în cadrul biroului de asistență pentru magistrați”, angajați cu contracte de muncă salariată la Ministero della giustizia (Ministerul Justiției) în aceleași condiții economice ca și magistrații onorifici „definitivați”, dar în condiții de inamovibilitate pe plan disciplinar pe toată durata raportului care nu sunt recunoscute magistraților onorifici nici chiar după „definitivare”?

4) În cazul unui răspuns afirmativ la primele trei întrebări, articolul 278 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolul 160 din Regulamentul de procedură al Curții sunt nelegale, ca urmare a neconformității cu articolele 2, 6 și 19 din Tratatul [privind Uniunea Europeană], în măsura în care nu permit Curții de Justiție, în cadrul unor proceduri preliminare inițiate în temeiul articolului 267 TFUE, să adopte măsuri provizorii necesare, inclusiv de suspendare a unor acte legislative naționale care aduc atingere statului de drept și intereselor financiare ale Uniunii, în conformitate cu principiile și cu condiționalitățile prevăzute de Regulamentul 2020/2092?

([1]) Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

([2]) JO 2020, L 433I, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Țările de Jos) la 18 martie 2022 – F/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Cauza C-208/22)

(2022/C 257/28)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Părțile din procedura principală

Reclamant: F

Pârât: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Întrebările preliminare

1) Ținând cont de considerentele (3), (32) și (39) coroborate cu articolele 1, 4, 18, 19 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Regulamentul Dublin trebuie interpretat și aplicat în sensul că principiul încrederii reciproce între state nu este divizibil, astfel încât încălcările grave și sistematice ale dreptului Uniunii comise de posibilul stat membru responsabil, înainte de transfer, cu privire la resortisanți ai țărilor terțe care (încă) nu sunt persoane returnate în temeiul Regulamentului Dublin ([1]) se opun în mod absolut transferului în acest stat membru?

2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea precedentă, articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul Dublin coroborat cu articolele 1, 4, 18, 19 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că, dacă posibilul stat membru responsabil încalcă dreptul Uniunii în mod grav și sistematic, statul membru care efectuează transferul nu se poate baza pur și simplu, în cadrul Regulamentului Dublin, pe principiul încrederii legitime între state, ci trebuie să înlăture orice îndoială sau trebuie să demonstreze că, după transfer, solicitantul nu va ajunge într-o situație care este contrară articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

3) Care sunt mijloacele de probă cu care solicitantul își poate susține argumentele potrivit cărora articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul Dublin se opune transferului său și care este standardul de probă care trebuie aplicat în acest sens? Ținând cont de trimiterile la acquis-ul comunitar din considerentele Regulamentului Dublin, statul membru care efectuează transferul are o obligație de cooperare și/sau o obligație de verificare sau, dacă există încălcări grave și sistematice ale drepturilor fundamentale cu privire la resortisanți ai țărilor terțe, trebuie obținute garanții individuale din partea statului membru responsabil în sensul că, după transfer, drepturile fundamentale ale solicitantului vor fi (într-adevăr) respectate? Răspunsul la această întrebare este diferit în cazul în care solicitantul se află în dificultate de a prezenta probe, dacă nu își poate susține cu documente declarațiile consecvente și detaliate, deși, ținând cont de natura declarațiilor, nu se poate pretinde acest lucru?

4) Răspunsul la întrebările anterioare de la punctul III este diferit în cazul în care solicitantul demonstrează că depunerea unei plângeri în fața autorităților și/sau exercitarea căilor de atac în statul membru responsabil nu va fi posibilă și/sau eficientă?

([1]) Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 18 martie 2022 – Stappert Deutschland GmbH/Hauptzollamt Hannover

(Cauza C-210/22)

(2022/C 257/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stappert Deutschland GmbH

Pârât: Hauptzollamt Hannover

Întrebările preliminare

1) Noțiunea de „profile tubulare” utilizată în regula de origine a subpoziției 7304 41 a Sistemului armonizat din anexa 22-01 la Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 ([1]), care condiționează dobândirea originii de „modificarea profilelor tubulare de la subpoziția 7304 49” (regula de origine a profilelor tubulare), acoperă materialul din subpoziția 7304 49 a Sistemului armonizat, fabricat la cald, drept și cu peretele de grosime uniformă, care nu îndeplinește cerințele unui standard tehnic pentru țevi din oțel fabricate la cald, fără sudură și din care se produc, prin prelucrare la rece tuburi și țevi cu o alte secțiuni și grosimi ale peretelui?

2) În cazul unui răspuns negativ sau în cazul lipsei unui răspuns la prima întrebare: Regula de origine a profilelor tubulare încalcă prevederile articolului 60 alineatul (2), ale articolului 284 din Codul vamal al Uniunii ([2]) și articolului 290 TFUE, întrucât:

   a) este lipsită de motivare,

   b) este prea vagă sau

   c) exclude de la dobândirea originii operațiunile de prelucrare care ar conferi originea potrivit articolului 60 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: Dobândirea originii mărfurilor din subpoziția 7304 41 a Sistemului armonizat în litigiul principal se stabilește potrivit regulii de origine a subpoziției 7304 41 a Sistemului armonizat din anexa 22-01 la Regulamentul (UE) 2015/2446, potrivit regulii reziduale referitoare la capitolul 73 al Sistemului armonizat din anexa 22-01 la Regulamentul (UE) 2015/2446 sau potrivit articolului 60 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii?

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO 2015, L 343, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1).

Acțiune introdusă la 25 martie2022 – Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-220/22)

(2022/C 257/30)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Melo Sampaio și M. Noll-Ehlers, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluzii

— Constatarea faptului că, prin depășirea în mod sistematic și persistent, începând de la 1 ianuarie 2010, a valorii-limită anuale stabilite pentru dioxidul de azot (NO2) în zonele PT-3001 Lisboa Norte, PT-1004 Porto Litoral și PT-1009 Entre Douro e Minho (anterior PT-1001 Braga), Republica Portugheză și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 13 alineatul (1) și ale anexei XI secțiunea B din Directiva 2008/50 a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa ([1]);

— Constatarea faptului că, în toate aceste zone, Republica Portugheză și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 23 alineatul (1) din Directiva 2008/50, interpretat separat sau în coroborare cu anexa XV secțiunea A din această directivă și în special obligația prevăzută la articolul 23 alineatul (1) al doilea paragraf din directiva menționată, de a lua măsuri adecvate pentru ca perioada de depășire a valorilor-limită să fie cât mai scurtă cu putință;

— Obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Datele comunicate de Portugalia arată că, de la 1 ianuarie 2010, acest stat membru își încalcă obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 13 alineatul (1) și ale anexei XI secțiunea B din Directiva 2008/50, în zonele Porto Litoral (PT-1004), Entre Douro e Minho (PT-1009) și Lisboa Norte (PT-3001).

De asemenea, autoritățile portugheze s-au abținut să ia sau să pună în aplicare toate măsurile adecvate și necesare pentru a se asigura că, în zonele Lisboa Norte (PT-3001), Porto Litoral (PT-1004) și Entre Douro e Minho (PT-1009), perioada de depășire a valorii-limită anuale stabilite pentru dioxidul de azot (NO2) de dispozițiile coroborate ale articolului 13 alineatul (1) și ale anexei XI secțiunea B din Directiva 2008/50 este cât mai scurtă cu putință, astfel cum impune articolul 23 alineatul 1 din această directivă.

(1) JO 2008, L 152, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 31 martie 2022 – Nexive Commerce Srl și alții/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni și alții

(Cauza C-226/22)

(2022/C 257/31)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Nexive Commerce Srl, Nexive Scarl, Nexive Services Srl, Nexive Network Srl, Nexive SpA, Brt SpA, A.I.C.A.I. Associazione Italiana Corrieri Aerei Internazionali, DHL Express (Italia) Srl, TNT Global Express Srl, Fedex Express Italy Srl, United Parcel Service Italia Srl, General Logistics Systems Enterprise Srl, General Logistics Systems Italy SpA, Federal Express Europe Inc. Filiale Italiana

Intimate: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

1) Articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf a patra liniuță și alineatul (3), precum și articolul 22 din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (1), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității (2) trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, precum cea în vigoare în dreptul italian [prevăzută la articolul 1 alineatele (65) și (66) din Legea nr. 266 din 23 decembrie 2005 și la articolul 65 din Decretul-lege nr. 50 din 24 aprilie 2017, aprobat cu modificări prin Legea nr. 96 din 21 iunie 2017], care permite să se impună exclusiv furnizorilor din sectorul poștal, inclusiv celor care nu furnizează servicii care intră în sfera serviciului universal, obligația de a contribui financiar la costurile operaționale ale autorității de reglementare a sectorului poștal, recunoscându-se astfel posibilitatea de a se exclude orice formă de cofinanțare publică de la bugetul de stat?

2) Articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf a patra liniuță și articolul 22 din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității, trebuie interpretate în sensul că permit ca în costurile operaționale care pot fi finanțate de furnizorii de servicii poștale să fie incluse și costurile care trebuie suportate pentru activitățile de reglementare privind serviciile poștale care nu intră în sfera serviciului universal, precum și costurile structurilor administrative și de elaborare a politicilor (așa-numitele structuri „transversale") ale căror activități, deși nu vizează direct reglementarea pieței serviciilor poștale, sunt totuși destinate îndeplinirii competențelor instituționale ale autorității în ansamblul lor, astfel încât este posibil ca ele să fie imputate indirect și parțial (*pro quota*) sectorului serviciilor poștale?

3) Principiul proporționalității, principiul nediscriminării, articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf a patra liniuță și al treilea paragraf și articolul 22 din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității, se opun unei legislații naționale, precum cea italiană [prevăzută la articolul 1 alineatele (65) și (66) din Legea nr. 266 din 23 decembrie 2005 și la articolul 65 din Decretul-lege nr. 50 din 24 aprilie 2017, aprobat cu modificări prin Legea nr. 96 din 21 iunie 2017], care impune furnizorilor din sectorul poștal obligația de a contribui la finanțarea autorității de reglementare a sectorului poștal, fără posibilitatea de a se face distincție între poziția furnizorilor de servicii de curierat rapid și poziția furnizorilor de serviciu universal și, prin urmare, fără posibilitatea de a se valorifica intensitatea diferită a activității de reglementare desfășurate de autoritatea națională de reglementare în raport cu diferitele tipuri de servicii poștale?

([1]) JO 1998, L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12.
([2]) JO 2008, L 52, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 1 aprilie 2022 – État belge/Autorité de protection des données

(Cauza C-231/22)

(2022/C 257/32)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: État belge

Pârâtă: Autorité de protection des données

Întrebările preliminare

1) Articolul 4 punctul 7 din Regulamentul general privind protecția datelor cu caracter personal ([1]) trebuie interpretat în sensul că un jurnal oficial al unui stat membru – învestit cu o misiune de serviciu public de publicare și de arhivare a unor documente oficiale care, în temeiul legislației naționale aplicabile, are obligația de a publica actele și documentele oficiale a căror publicare îi este impusă de entități publice terțe, astfel cum sunt comunicate de aceste entități după ce au prelucrat ele însele datele cu caracter personal conținute în actele și în documentele respective, fără a fi învestit de legiuitorul național cu o putere de apreciere în ceea ce privește conținutul documentelor care trebuie publicate, precum și în ceea ce privește scopul și mijloacele de publicare – are calitatea de operator de date?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul general privind protecția datelor cu caracter personal trebuie interpretat în sensul că numai jurnalul oficial în discuție trebuie să respecte obligațiile care revin operatorului potrivit acestei dispoziții, cu excluderea entităților publice terțe care au prelucrat în prealabil datele cuprinse în actele și în documentele oficiale a căror publicare o solicită, sau aceste obligații revin în mod cumulativ fiecăruia dintre operatorii succesivi?

(1) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Belgia) la 5 aprilie 2022 – État belge și Promo 54 / Promo 54 și État belge

(Cauza C-239/22)

(2022/C 257/33)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamanți: État belge, Promo 54

Pârâți: Promo 54, État belge

Întrebările preliminare

Articolul 12 alineatele (1) și (2) și articolul 135 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2006/112/CE (1) trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care statul membru nu a definit normele detaliate de aplicare a criteriului primei ocupări în privința transformărilor de imobile, livrarea, după transformare, a unei clădiri care, înainte de transformare, a făcut obiectul unei prime ocupări în sensul articolului 12 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 12 alineatul (2) al treilea paragraf din directivă rămâne scutită de taxa pe valoarea adăugată?

(1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Relação de Évora (Portugalia) la 6 aprilie 2022 – TL

(Cauza C-242/22)

(2022/C 257/34)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação de Évora

Părțile din procedura principală

TL

Cealaltă parte: Ministério Público

Întrebarea preliminară

Articolele 1 3 din Directiva 2010/64/UE ([1]) a Parlamentului European și a Consiliului și articolul 3 din Directiva 2012/13/UE ([2]) a Parlamentului European și a Consiliului, separat sau prin coroborare cu articolul 6 din CEDO, pot fi interpretate în sensul că nu se opun unei dispoziții de drept național care, pe de o parte, sancționează cu nulitatea relativă – care trebuie să fie invocată – lipsa desemnării unui interpret și a traducerii unor acte de procedură esențiale pentru un inculpat care nu înțelege limba de procedură, iar, pe de altă parte, permite acoperirea acestui tip de nulitate prin trecerea timpului.

([1]) Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO 2010, L 280, p. 1).

([2]) Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO 2012, L 142, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 22 aprilie 2022 – Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt./Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

(Cauza C-277/22)

(2022/C 257/35)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt.

Pârâtă: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

Parte interesată care intervine în sprijinul cererii: FGSZ Földgázszállító Zrt.

Întrebările preliminare

1. Articolul 41 alineatul (17) din Directiva 2009/73 a Parlamentului și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE ([1]) (denumită în continuare „directiva"), citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, în cadrul procedurilor de stabilire de către autoritatea națională de reglementare a tarifelor pentru utilizarea rețelei, a tarifelor pentru serviciile furnizate de operatorii de transport și de sistem prin intermediul tarifelor speciale și a tarifelor de racordare, se consideră că numai operatorul de transport și de sistem în cauză este direct afectat și că numai acesta dispune, în această calitate, de dreptul la o cale de atac împotriva unei decizii adoptate în urma procedurii?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 41 alineatul (17) din directivă, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie interpretat în sensul că, în temeiul acestei dispoziții, într-un caz precum cel din litigiul principal, se consideră că este parte afectată de decizia autorității naționale de reglementare prin care sunt stabilite tarifele pentru utilizarea rețelei, tarifele pentru serviciile furnizate de operatorii de transport și de sistem prin intermediul tarifelor speciale și tarifele de racordare un operator de pe piața gazelor naturale aflat într-o situație precum cea a reclamantei care este facturat de operatorul de transport și de sistem, în temeiul deciziei menționate, pentru serviciul prestat de acesta la un tarif special și el că dispune, în această calitate, de dreptul la o cale de atac împotriva deciziei respective?

([1]) Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO 2009, L 211, p. 94) (JO 2009, L 211, p. 94).

Recurs introdus la 22 aprilie 2022 de Michaël Julien împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a zecea) din 24 februarie 2022 în cauza T-442/21, Rhiannon Thomas și Michaël Julien/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-285/22 P)

(2022/C 257/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Michaël Julien (reprezentanți: J. Fouchet și J.-N. Caubet-Hilloutou, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

— anularea Ordonanței T-442/21 pronunțate la 24 februarie 2022 de Tribunalul Uniunii Europene;

— anularea Deciziei 2021/689 ([1]) adoptate de Consiliul Uniunii Europene la 29 aprilie 2021, în măsura în care prin aceasta se aprobă articolul COMPROV.16 din Acordul comercial semnat la 30 decembrie 2020 de Uniunea Europeană și de Regatul Unit și în măsura în care acest acord nu menține libera circulație a britanicilor care au legături familiale și patrimoniale strânse pe teritoriul Uniunii Europene;

— obligarea Uniunii Europene la plata integrală a cheltuielilor aferente procedurii, inclusiv a onorariilor de avocat în cuantum de EUR 5 000.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului său, recurentul arată că organizarea retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană este, în ceea ce privește drepturile persoanelor, concepută restrictiv și că indiferența acordului comercial față de drepturile particularilor afectează situația sa de cetățean britanic de origine franceză, care are o familie franceză și este proprietar în Franța al unui imobil în care locuiește regulat timp de peste 90 de zile.

În consecință, recurentul are un interes care îi conferă calitate procesuală activă împotriva deciziei de încheiere a acordului comercial și de cooperare, iar Tribunalul a încălcat articolul 263 TFUE atunci când nu i l-a recunoscut, ceea ce trebuie să determine Curtea să anuleze ordonanța acestuia și să judece cauza pe fond.

În special, Tribunalul a săvârșit erori de drept în aprecierea criteriilor de admisibilitate a acțiunilor stabilite la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE. Astfel, pe de o parte, actele atacate, în calitate de acte cu aplicabilitate generală care nu sunt supuse procedurii legislative, sunt efectiv acte normative; pe de altă parte, din moment ce acordul comercial nu prevede nimic pentru cetățenii britanici care au păstrat legături personale, familiale și patrimoniale strânse cu Uniunea Europeană, el nu presupune pentru ei nicio măsură de executare.

De altfel, chiar și criteriul afectări directe a situației individuale a recurentului este îndeplinit, în măsura în care dreptul la viață privată și de familie, la securitate juridică, la utilizarea netulburată și liberă a dreptului său de proprietate, care depinde de libera sa circulație, îi sunt refuzate prin acordul de comerț, acesta din urmă neprevăzând nimic pentru cercul restrâns de persoane care sunt în aceeași situație.

Prin urmare, recurentul este afectat într-un mod suficient de individual de omisiunile acordului comercial în ceea ce privește libera circulație a britanicilor care au păstrat pe teritoriul Uniunii Europene legături personale, familiale și patrimoniale strânse.

([1]) Decizia (UE) 2021/689 a Consiliului din 29 aprilie 2021 privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului comercial și de cooperare dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte, și a Acordului dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind procedurile de securitate pentru schimbul de informații clasificate și protecția acestora (JO 2021, L 149, p. 2).

Acțiune introdusă la 16 mai 2022 – Comisia Europeană/Republica Slovenia

(Cauza C-328/22)

(2022/C 257/37)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Rous Demiri, E. Sanfrutos Cano)

Pârâtă: Republica Slovenia

Concluziile reclamantei

1. constatarea faptului că prin neinstalarea unor sisteme de canalizare adecvate pentru apele urbane reziduale

   — conform articolului 4 din Directiva 91/271/CEE ([1]) în aglomerările Kočevje, Trbovlje, Loka și Ljubljana;

   — conform articolului 5 din Directiva 91/271/CEE în aglomerările Kočevje, Trbovlje, Loka; și

   — conform articolului 15 din Directiva 91/271/CEE și anexei I literele (B) și (D) la aceasta în aglomerările Ljubljana și Ptuj,

   Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 4, 5 și 15, precum și în temeiul anexei I literele (B) și (D) la Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale

2. obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta cauză privește punerea în aplicare în Slovenia a Directivei 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale. Litigiul își are originea într-o procedură îndelungată și extinsă având ca obiect să se constate o încălcare a obligațiilor în temeiul dreptului Uniunii, care durează din anul 2014 și în cadrul căreia Comisia a constatat mai multe încălcări.

Obiectul încălcărilor îl constituie neconformitatea cu directiva a apelor reziduale din unele aglomerări și monitorizarea necorespunzătoare a deversărilor instalațiilor de epurare ale apelor urbane reziduale. Numărul de aglomerări care nu sunt conforme s-a modificat în cursul procedurii, deoarece, desigur, o serie de încălcări au fost remediate în respectiva perioadă, însă în anumite aglomerări continuă să se săvârșească încălcări care constituie și temeiul prezentei acțiuni.

([1]) Directive 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO 1991, L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2022 – Larko/Comisia

(Cauza T-423/14 RENV) ([1])

(„Ajutoare de stat – Ajutoare acordate de Grecia – Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă – Noțiunea de ajutor de stat – Avantaj – Principiul operatorului privat – Primă de garanție – Întreprindere aflată în dificultate – Cunoaștere de către autoritățile elene – Comunicarea Comisiei privind ajutoarele de stat sub formă de garanții – Eroare vădită de apreciere")

(2022/C 257/38)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: I. Drillerakis, E. Rantos și N. Korogiannakis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: A. Bouchagiar, agent)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea în parrte a Deciziei 2014/539/UE a Comisiei din 27 martie 2014 privind ajutorul de stat SA.34572 (13/C) (ex 13/NN) acordat de Grecia companiei Larco General Mining & Metallurgical Company S. A. (JO 2014, L 254, p. 24),

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cauzele T-423/14 și T-423/14 RENV, precum și în cauza C-244/18 P.

([1]) JO C 292, 1.9.2014.

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2022 – OC/Comisia

(Cauza T-384/20) ([1])

(„Răspundere extracontractuală – Investigație a OLAF – Comunicat de presă – Prelucrarea unor date cu caracter personal – Prezumția de nevinovăție – Confidențialitatea investigațiilor OLAF – Dreptul la bună administrare – Proporționalitate – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor")

(2022/C 257/39)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: OC (reprezentanți: P. Yatagantzidis și V. Cheirdaris, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Baquero Cruz și T. Adamopoulos, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se solicită repararea prejudiciului pe care reclamanta l-ar fi suferit ca urmare a publicării comunicatului de presă nr. 13/2020 al OLAF din 5 mai 2020, în măsura în care ar fi recurs la o prelucrare nelegală a datelor sale personale și ar fi vehiculat informații false în privința sa

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) O obligă pe OC la plata cheltuielilor de judecată.

(1) JO C 279, 24.8.2020.

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2022 – Advanced Superabrasives/EUIPO – Adi (ASI ADVANCED SUPERABRASIVES)

(Cauza T-4/21) (1)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ASI ADVANCED SUPERABRASIVES – Mărcile Uniunii Europene figurativă și verbală anterioare ADI – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Trimiterea cauzei spre soluționare la divizia de opoziție – Articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 – Articolul 27 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625”]

(2022/C 257/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Advanced Superabrasives, Inc. (Mars Hill, Carolina de Nord, Statele Unite) (reprezentanți: D. Piróg și A. Rytel, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: V. Ruzek, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Adi Srl (Thiene, Italia) (reprezentant: B. Saguatti, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 23 octombrie 2020 (cauza R 2713/2019-2) privind o procedură de opoziție între Adi și Advanced Superabrasives

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Advanced Superabrasives, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(1) JO C 62, 22.2.2021.

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2022 – Deichmann/EUIPO – Munich (Reprezentarea a două benzi încrucișate pe partea laterală a unui pantof)

(Cauza T-117/21) ([1])

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marcă a Uniunii Europene figurativă reprezentând o cruce pe partea laterală a unui pantof de sport – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001”]

(2022/C 257/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Deichmann SE (Essen, Germania) (reprezentant: C. Onken, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: D. Gája și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Munich, SL (La Torre de Claramunt, Spania) (reprezentanți: J. Güell Serra și M. Guix Vilanova, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 7 decembrie 2020 (cauza R 2882/2019-4) privind o procedură de declarare a nulității între Deichmann și Munich

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Deichmann SE la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Munich, SL.

([1]) JO C 128, 12.4.2021.

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2022 – Fidelity National Information Services/EUIPO – IFIS (FIS)

(Cauza T-237/21) ([1])

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative FIS – Marca Uniunii Europene verbală anterioară IFIS – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2022/C 257/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fidelity National Information Services, Inc. (Jacksonville, Florida, Statele Unite) (reprezentant: P. Wilhelm, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: T. Frydendahl și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Banca IFIS SpA (Mestre, Italia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 26 februarie 2021 (cauza R 1460/2020-1) privind o procedură de opoziție între Banca IFIS și Fidelity National Information Services

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Fidelity National Information Services, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

([1]) JO C 252, 28.6.2021.

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2022 – Bodegas Carlos Serres (ALEGRA DE BERONIA)

(Cauza T-298/21) ([1])

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ALEGRA DE BERONIA – Marca națională verbală anterioară ALEGRO – Motiv relativ de refuz – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001"]

(2022/C 257/43)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Bodegas Beronia, SA (Ollauri, Spania) (reprezentant: J. Mora Cortés, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: R. Raponi și J. Ivanauskas, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bodegas Carlos Serres, SL (Haro, Spania) (reprezentanți: F. Pérez Álvarez și J. Pérez Itarte, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 12 martie 2021 (cauza R 2013/2020-1) privind o procedură de opoziție între Bodegas Carlos Serres și Bodegas Beronia

Dispozitivul

1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 12 martie 2021 (cauza R 2013/2020-1).

2) EUIPO va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cele efectuate de Bodegas Beronia, SA, inclusiv jumătate din cheltuielile necesare efectuate de aceasta în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO.

3) Bodegas Carlos Serres, SL va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cele efectuate de Bodegas Beronia, inclusiv jumătate din cheltuielile necesare efectuate de aceasta în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO.

([1]) JO C 278, 12.7.2021.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2022 – Usmanov/Consiliul

(Cauza T-237/22)

(2022/C 257/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Alisher Usmanov (Taşkent, Uzbekistan) (reprezentant: J. Grand d'Esnon, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— cu titlu principal, anularea:

— Deciziei (PESC) 2022/337 a Consiliului din 28 februarie 2022 ([1]) în ceea ce îl privește pe domnul Usmanov;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/336 al Consiliului din 28 februarie 2022 ([2]) în ceea ce îl privește pe domnul Usmanov;

— Deciziei (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022 ([3]);

— Regulamentului (UE) 2022/330 al Consiliului din 25 februarie 2022 ([4]).

— cu titlu subsidiar, anularea:

— Deciziei (PESC) 2022/337 a Consiliului din 28 februarie 2022 în ceea ce îl privește pe domnul Usmanov;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/336 al Consiliului din 28 februarie 2022 în ceea ce îl privește pe domnul Usmanov;

— articolului 1 alineatul (2) literele (f) și (g) din Decizia (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022;

— articolului 1 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul (UE) 2022/330 al Consiliului din 25 februarie 2022.

— în orice caz, obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata către domnul Usmanov a sumei de 20 000 de euro, în temeiul articolului 140 litera (b) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, cu titlu de cheltuieli pe care acesta a trebuit să le efectueze pentru apărarea intereselor sale.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, reclamantul invocă nouă motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-234/22, Ismailova/Consiliul.

([1]) Decizia (PESC) 2022/337 a Consiliului din 28 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 59, p. 1).

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/336 al Consiliului din 28 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 58, p. 1).

([3]) Decizia (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 50, p. 1).

([4]) Regulamentul (UE) 2022/330 al Consiliului din 25 februarie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 51, p. 1).

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2022 – Narzieva/Consiliul

(Cauza T-238/22)

(2022/C 257/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Saodat Narzieva (Taşkent, Uzbekistan) (reprezentant: J. Grand d'Esnon, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— cu titlu principal, anularea:

  — Deciziei (PESC) 2022/582 a Consiliului din 8 aprilie 2022 ([1]) în ceea ce o privește pe doamna Narzieva;

  — Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/581 al Consiliului din 8 aprilie 2022 ([2]) în ceea ce o privește pe doamna Narzieva;

  — Deciziei (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022 ([3]);

  — Regulamentului (UE) 2022/330 al Consiliului din 25 februarie 2022 ([4]).

— cu titlu subsidiar, anularea:

  — Deciziei (PESC) 2022/582 a Consiliului din 8 aprilie 2022 în ceea ce o privește pe doamna Narzieva;

  — Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/581 al Consiliului din 8 aprilie 2022 în ceea ce o privește pe doamna Narzieva;

  — articolului 1 alineatul (2) literele (f) și (g) din Decizia (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022;

  — articolului 1 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul (UE) 2022/330 al Consiliului din 25 februarie 2022.

— în orice caz, obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata către doamna Narzieva a sumei de 20 000 de euro, în temeiul articolului 140 litera (b) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, cu titlu de cheltuieli pe care aceasta a trebuit să le efectueze pentru apărarea intereselor sale.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă opt motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-234/22, Ismailova/Consiliul.

([1]) Decizia (PESC) 2022/582 a Consiliului din 8 aprilie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 55).

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/581 al Consiliului din 8 aprilie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 3).

([3]) Decizia (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 50, p. 1).

([4]) Regulamentul (UE) 2022/330 al Consiliului din 25 februarie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 51, p. 1).

Acțiune introdusă la 13 mai 2022 — Yanukovych/Consiliul

(Cauza T-256/22)

(2022/C 257/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Viktor Fedorovych Yanukovych (Rostov-pe-Don, Rusia) (reprezentant: B. Kennelly, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2022/376 a Consiliului din 3 martie 2022 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina ([1]) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/375 al Consiliului din 3 martie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina ([2]), în măsura în care acestea îl privesc pe reclamant; și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul nu a verificat și nu putea să verifice dacă deciziile autorităților ucrainene pe care s-a întemeiat atunci când l-a adăugat pe reclamant pe listă au fost adoptate în conformitate cu drepturile sale fundamentale la apărare și la protecție jurisdicțională efectivă, valabile în Uniunea Europeană.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit erori vădite de apreciere atunci când a stabilit că este îndeplinit criteriul desemnării. În special, Consiliul ar fi acceptat materialul transmis de autoritățile ucrainene fără o examinare adecvată și/sau fără a fi luat în considerare inexactitățile identificate de reclamant. Consiliul trebuia să realizeze verificări suplimentare și să solicite probe suplimentare de la autoritățile ucrainene, în lumina observațiilor pe care reclamantul le-a transmis și a probelor de natură să îl disculpe pe care le-a prezentat, însă investigațiile limitate ale Consiliului nu au îndeplinit ceea ce era necesar. În consecință, nu există o bază factuală suficient de solidă pentru sancțiunile din 2022.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât, printre altele, măsurile restrictive sunt o restricție nejustificată, inutilă și disproporționată a acestor drepturi, deoarece: (i) nu există nicio sugestie că orice fonduri însușite în mod inadecvat de către reclamant sunt considerate a fi transferate în afara Ucrainei; (ii) măsurile interne ucrainene ar fi pe deplin adecvate și suficiente; (iii) măsuri restrictive au fost instituite deja de opt ani și au fost impuse pe baza unei investigații care în prezent este sistată sau, cel puțin, stagnează complet, iar pe una dintre acestea Consiliul nu a intenționat să se întemeieze în cei doi ani precedenți.

([1]) JO 2022, L 70, p. 7.
([2]) JO 2022, L 70, p. 4.

Acțiune introdusă la 13 mai 2022 — Yanukovych/Consiliul

(Cauza T-257/22)

(2022/C 257/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Sankt Petersburg, Rusia) (reprezentant: B. Kennelly, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2022/376 a Consiliului din 3 martie 2022 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina ([1]) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/375 din 3 martie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina ([2]), în măsura în care acestea se aplică reclamantului; și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Consiliul nu a verificat și nu putea verifica că decizia sau deciziile autorităților ucrainene pe care s-a bazat la includerea pe listă a reclamantului au fost adoptate în conformitate cu drepturile sale fundamentale la apărare și la protecție jurisdicțională efectivă, conferite de dreptul Uniunii.

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit erori vădite de apreciere atunci când a stabilit că a fost îndeplinit criteriul de desemnare. În special, Consiliul a acceptat materialul furnizat de autoritățile ucrainene fără o examinare corespunzătoare și/sau fără să țină seama de inexactitățile identificate de reclamant. Consiliul ar fi trebuit să efectueze verificări suplimentare și să solicite alte dovezi de la autoritățile ucrainene în lumina observațiilor prezentate de reclamant și a probelor dezincriminatoare invocate de acesta, dar investigațiile limitate ale Consiliului au fost insuficiente. În consecință, nu există o bază factuală suficient de solidă pentru sancțiunile din 2022.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că au fost încălcate drepturile de proprietate ale reclamantului în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât, printre altele, măsurile restrictive reprezintă o restrângere nejustificată, inutilă și disproporționată a acestor drepturi, deoarece: (i) nu există niciun indiciu că se consideră că orice fonduri pretins deturnate de reclamant au fost transferate în afara Ucrainei; (ii) măsurile interne ucrainene ar fi în mod clar adecvate și suficiente; și (iii) măsurile restrictive sunt în vigoare de opt ani și au fost impuse în cadrul unei urmăriri penale care, în mod evident, este în realitate blocată și/sau cel puțin în stagnare completă și pe care Consiliul nu a încercat să se bazeze în cei doi ani precedenți.

([1]) JO 2022, L 70, p. 7.
([2]) JO 2022, L 70, p. 4.

Acțiune introdusă la 12 Mai 2022 – BSW – management company of „BMC" holding/Consiliul

(Cauza T-258/22)

(2022/C 257/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: AAT Byelorussian Steel Works – management company of „Byelorussian Metallurgical Company" holding (BSW – management company of „BMC" holding) (Jlobin, Belarus) (reprezentanți: N. Tuominen și L. Engelen, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2022/356 a Consiliului din 2 martie 2022 de modificare a Deciziei 2012/642/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Belarus ([1]) și a Regulamentului (UE) 2022/355 al Consiliului din 2 martie 2022 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 765/2006 ([2]) în totalitate, în măsura în care o privesc pe reclamantă; și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că măsurile atacate încalcă obligația de motivare și aduc atingere dreptului la un proces echitabil și dreptului la protecție jurisdicțională efectivă.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că măsurile atacate încalcă principiul egalității de tratament și constituie un abuz de putere.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că măsurile atacate sunt disproporționate, depășesc limitele competențelor legislative ale Uniunii și încalcă drepturile fundamentale ale reclamantei.

(1) JO 2022, L 67, p. 103.
(2) JO 2022, L 67, p. 1.

Acțiune introdusă la 12 mai 2022 – Mostovdrev/Consiliul

(Cauza T-259/22)

(2022/C 257/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: AAT Mostovdrev (Mosty, Belarus) (reprezentanți: N. Tuominen și L. Engelen, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2022/356 a Consiliului din 2 martie 2022 de modificare a Deciziei 2012/642/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Belarus (1) și a Regulamentului (UE) 2022/355 al Consiliului din 2 martie 2022 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 765/2006 (2) în totalitate, în măsura în care o privesc pe reclamantă; și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că măsurile atacate încalcă obligația de motivare și aduc atingere dreptului la un proces echitabil și dreptului la protecție jurisdicțională efectivă.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că măsurile atacate încalcă principiul egalității de tratament și constituie un abuz de putere.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că măsurile atacate sunt disproporționate, depășesc limitele competențelor legislative ale Uniunii și încalcă drepturile fundamentale ale reclamantei.

(1) JO 2022, L 67, p. 103.
(2) JO 2022, L 67, p. 1.

Acțiune introdusă la 13 mai 2022 – mBank/EUIPO – European Merchant Bank (EMBANK European Merchant Bank)

(Cauza T-261/22)

(2022/C 257/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: mBank S.A. (Varșovia, Polonia) (reprezentanți: E. Skrzydło Tefelska și M. Stępkowski, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: European Merchant Bank UAB (Vilnius, Lituania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă EMBANK European Merchant Bank – marca Uniunii Europene nr. 18 048 966

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 22 februarie 2022 în cauza R 1845/2020-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— modificarea deciziei atacate și admiterea în tot a cererii de declarare a nulității;

— obligarea EUIPO și a intervenientei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă, inclusiv a celor efectuate în procedura desfășurată în fața EUIPO.

Motivele invocate

— Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 60 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 95 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului coroborat cu articolul 27 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei.

Acțiune introdusă la 13 mai 2022 – CCCME și alții/Comisia

(Cauza T-263/22)

(2022/C 257/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (Pekin, China) și alte opt (reprezentanți: R. Antonini, E. Monard și B. Maniatis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/191 al Comisiei din 16 februarie 2022 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză ([1]), în ceea ce privește CCCME, societățile individuale și membrii vizați,

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă noua motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din Regulamentul de bază și a principiului bunei administrări la stabilirea de către aceasta a valorii normale.

2. Al doilea motiv întemeiat pe nerealizarea de către Comisie a unei comparații echitabile la stabilirea dumpingului, cu încălcarea articolului 2 alineatul (10) din Regulamentul de bază.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 18 din Regulamentul de bază, precum și a articolului 6.8 și a anexei II la Acordul antidumping al OMC prin utilizarea de informații de fapt existente cu privire la mâna de lucru.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 9 alineatul (6) din Regulamentul de bază la stabilirea marjei de dumping pentru producătorii-exportatori neincluși în eșantion, care au cooperat în cadrul anchetei.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe neefectuarea de către Comisie a unei analize obiective a prejudiciului și a legăturii de cauzalitate pe baza unor probe pozitive, cu încălcarea articolului 3 alineatele (2), (3), (5) și (6), coroborat cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul de bază.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe faptul că analiza subcotării efectuată de Comisie încălcă articolul 3 alineatele (2) și (3) și articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul de bază.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe neefectuarea de către Comisie a unei comparații echitabile la evaluarea efectelor asupra prețurilor, cu încălcarea articolului 3 alineatele (2), (3) și 6) și a articolului 9 alineatul (4) din Regulamentul de bază.

8. Al optulea motiv întemeiat pe neefectuarea de către Comisie a unei analize obiective bazate pe probe pozitive în ceea ce privește indicatorii referitori la prejudiciu, cu încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (5) din Regulamentul de bază.

9. Al nouălea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 6 alineatul (7), a articolului 19 alineatele (1), (2) și (3) și a articolului 20 alineatele (2) și (4) din Regulamentul de bază, precum și a dreptului la apărare.

(1) JO 2022, L 36, p. 1.

Acțiune introdusă la 13 mai 2022 – PSCC 2012/EUIPO – Starwood Hotels & Resorts Worldwide (LA BOTTEGA W)

(Cauza T-265/22)

(2022/C 257/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: PSCC 2012 Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: P. Alessandrini și E. Montelione, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Starwood Hotels & Resorts Worldwide LLC (Bethesda, Maryland, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „LA BOTTEGA W" – marca Uniunii Europene nr. 11 592 581

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 24 februarie 2022 în cauza R 621/2019-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea și reformarea deciziei atacate și respingerea cererii de anulare a mărcii LA BOTTEGA W;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— Încălcarea articolelor 60 și 8 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 42 din Regulamentul de procedură al camerelor de recurs;

— încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 16 mai 2022 – Consulta/EUIPO – Karlinger (ACASA)

(Cauza T-267/22)

(2022/C 257/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Consulta GmbH (Cham, Elveția) (reprezentanți: M. Kinkeldey și S. Brandstätter, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Mario Karlinger (Sölden, Austria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală ACASA – cererea mărcii Uniunii Europene nr. 7 587 165

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 24. 01.2022 în cauza R 487/2021-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 72 alineatul (2) coroborat cu articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea principiilor fundamentale din jurisprudența Tribunalului Uniunii Europene referitoare la interpretarea acestor dispoziții din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 17 mai 2022 – Pumpyansky/Consiliul

(Cauza T-270/22)

(2022/C 257/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Dmitry Alexandrovich Pumpyansky (Ekaterinburg, Rusia) (reprezentanți: G. Lansky, P. Goeth, A. Egger, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— Anularea, în conformitate cu articolul 263 TFUE, a Deciziei (PESC) 2022/397 a Consiliului din 9 martie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ([1]), precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/396 al Consiliului din 9 martie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ([2]) (denumite în continuare „actele atacate"), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant; și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu articolul 134 din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea ilegală a drepturilor fundamentale ale reclamantului, inclusiv dreptul la viață privată și de familie, locuință și comunicații, precum și la proprietate.

   — Prin includerea reclamantului în listă prin intermediul actelor atacate, Consiliul a încălcat principiul proporționalității prevăzut la articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare de apreciere din partea Consiliului atunci când a inclus numele reclamantului în anexele la actele contestate.

   — Motivele Consiliului pentru includerea reclamantului pe listă sunt viciate din punct de vedere material.

   — Consiliul nu precizează motivele individuale, specifice și concrete pentru care s-au dispus măsuri restrictive în privința reclamantului, iar motivele pe care se întemeiază nu sunt suficient de detaliate, contrar obligațiilor ce revin Consiliului.

   — Probele furnizate nu sunt suficiente pentru a justifica includerea reclamantului pe listă prin intermediul actelor atacate.

([1]) JO 2022, L 80, p. 31.
([2]) JO 2022 ,L 80, p. 1.

Acțiune introdusă la 17 mai 2022 – Melnichenko/Consiliul

(Cauza T-271/22)

(2022/C 257/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Andrey Melnichenko (St. Moritz, Elveția) (reprezentant: G. Lansky, P. Goeth, A. Egger, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— Anularea, în conformitate cu articolul 263 TFUE, a Deciziei (PESC) 2022/397 a Consiliului din 9 martie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ([1]), precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/396 al Consiliului din 9 martie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ([2]) (denumite în continuare „actele atacate"), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant; și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu articolul 134 din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea ilegală a drepturilor fundamentale ale reclamantului, inclusiv dreptul la viață privată și de familie, locuință și comunicații, precum și la proprietate.

   — Prin includerea reclamantului în listă prin intermediul actelor atacate, Consiliul a încălcat principiul proporționalității prevăzut la articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare de apreciere din partea Consiliului atunci când a inclus numele reclamantului în anexele la actele contestate.

   — Motivele Consiliului pentru includerea reclamantului pe listă sunt viciate din punct de vedere material.

   — Consiliul nu precizează motivele individuale, specifice și concrete pentru care s-au dispus măsuri restrictive în privința reclamantului, iar motivele pe care se întemeiază nu sunt suficient de detaliate, contrar obligațiilor ce revin Consiliului.

   — Probele furnizate nu sunt suficiente pentru a justifica includerea reclamantului pe listă prin intermediul actelor atacate.

([1]) JO 2022, L 80, p. 31.
([2]) JO 2022, L 80, p. 1.

Acțiune introdusă la 17 mai 2022 – Pumpyanskaya/Consiliul

(Cauza T-272/22)

(2022/C 257/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Galina Evgenyevna Pumpyanskaya (Ekaterinburg, Rusia) (reprezentanți: G. Lansky, P. Goeth și A. Egger, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei (PESC) 2022/397 a Consiliului din 9 martie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ([1]), precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/396 al Consiliului din 9 martie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ([2]) (denumite în continuare „actele contestate"), în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă, și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată potrivit articolului 134 din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o eroare de apreciere a Consiliului în includerea numelui reclamantei în anexele la actele contestate.

   — Motivele Consiliului pentru înscrierea reclamantei pe listă sunt eronate din punct de vedere material.

— Consiliul nu identifică motivele individuale, specifice și concrete pentru care măsurile restrictive au fost impuse reclamantei, iar motivele expuse nu sunt suficient de detaliate, contrar obligațiilor Consiliului.

— Probele furnizate sunt insuficiente pentru a stabili o legătură caracterizată între reclamantă și soțul reclamantei, elementul „asocierii” din actele contestate necesitând o legătură care depășește simpla relație de familie.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantei, inclusiv dreptul la viață privată și de familie, la domiciliu și la comunicații, precum și la proprietate.

— Incluzând numele reclamantei pe listă în actele contestate, Consiliul a încălcat principiul proporționalității și și-a întemeiat decizia pe o reglementare care nu este conformă cu cerința de previzibilitate potrivit articolului 52 din Carta drepturilor fundamentale.

— Măsura arbitrară impusă împotriva reclamantei determină un tratament inegal și discriminatoriu al reclamantei.

(1) JO 2022, L 80, p.31.
(2) JO 2022, L 80, p.1.

Acțiune introdusă la 17 mai 2022 – Groz Beckert/EUIPO (Marcă de poziție compusă din culorile alb, roșu mediu și verde închis pe un ambalaj în formă paralelipipedică)

(Cauza T-276/22)

(2022/C 257/57)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Groz Beckert KG (Albstadt, Germania) (reprezentanți: M. Nielen și U. Kaufmann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca de poziție compusă din culorile alb, roșu mediu și verde închis pe un ambalaj în formă paralelipipedică– cererea de înregistrare nr. 18 243 039

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 2 martie 2022 în cauza R 1447/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 95 alineatul (1) prima teză din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 17 mai 2022 – Groz Beckert/EUIPO (Marcă de poziție compusă din culorile alb, roșu mediu și verde închis pe un ambalaj în formă paralelipipedică)

(Cauza T-277/22)

(2022/C 257/58)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Groz Beckert KG (Albstadt, Germania) (reprezentanți: M. Nielen și U. Kaufmann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca de poziție compusă din culorile alb, roșu mediu și verde închis pe un ambalaj în formă paralelipipedică – cererea de înregistrare nr. 18 243 038

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 2 martie 2022 în cauza R 1444/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 95 alineatul (1) prima teză din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 18 mai 2022 – Mazepin/Consiliul

(Cauza T-282/22)

(2022/C 257/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Dmitry Arkadievich Mazepin (Moscova, Rusia) (reprezentanți: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto și V. Villante, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2022/397 a Consiliului din 9 martie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ([1]) și anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/396 al Consiliului din 9 martie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ([2]) și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, a articolului 296 TFUE și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, pe nerespectarea sarcinii probei și pe încălcarea criteriilor de includere în listă, prevăzute la articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (e) și la articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (g) din Decizia 2014/145/PESC a Consiliului din 17 martie 2014 și la articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (g) din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014, ambele privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și pe încălcarea dreptului fundamental de proprietate al reclamantului și a libertății fundamentale a reclamantului de a desfășura o activitate economică (articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene).

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului fundamental al nediscriminării.

([1]) JO 2022, L 80, p. 31.
([2]) JO 2022, L 80, p. 1.

Acțiune introdusă la 19 mai 2022 – Moshkovich/Consiliul

(Cauza T-283/22)

(2022/C 257/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Vadim Nikolaevich Moshkovich (Tambov, Rusia) (reprezentanți: D. Rovetta, M. Campa, T. Bontinck, A. Guillerme, L. Burguin, M. Moretto, V. Villante și M. Pirovano, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2022/397 a Consiliului din 9 martie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ([1]) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/396 din 9 martie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ([2]),

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și pe încălcarea obligației de motivare și a articolului 296 TFUE.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o încălcare a criteriilor privind includerea pe listă, stabilite la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 2 alineatul (1) din Decizia 2014/145/PESC a Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, și a articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și pe încălcarea dreptului fundamental de proprietate și a libertății de a desfășura o activitate comercială ale reclamantului (articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene).

4. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului fundamental al nediscriminării.

(1) JO 2022, L 80, p. 31.
(2) JO 2022, L 80, p. 1.

Acțiune introdusă la 18 mai 2022 – Pumpyanskiy/Consiliul

(Cauza T-291/22)

(2022/C 257/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Alexander Dmitrievich Pumpyanskiy (Geneva, Elveția) (reprezentanți: T. Bontinck, A. Guillerme și L. Burguin, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2022/397 (1) a Consiliului din 9 martie 2022, în măsura în care reclamantul este înscris la nr. 719 din anexa la această decizie;

— anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/396 (2) din 9 martie 2022, în măsura în care reclamantul este înscris la nr. 719 din anexa I la acest regulament;

— obligarea Consiliului la plata sumei de 100 000 de euro, cu titlu provizoriu, pentru repararea prejudiciului moral suferit de reclamant;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și a obligației de motivare a administrației.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește motivele invocate de Consiliu.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și a drepturilor fundamentale, în ceea ce privește adoptarea măsurilor restrictive împotriva reclamantului și ingerința nejustificată în drepturile fundamentale ale acestuia prevăzute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament și a principiului securității juridice, în ceea ce privește aplicarea criteriului privind persoanele „asociate” unor persoane incluse pe lista persoanelor supuse măsurilor restrictive.

(1) Decizia (PESC) 2022/397 a Consiliului din 9 martie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 80, p. 31).
(2) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/396 al Consiliului din 9 martie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 80, p. 1).

Acțiune introdusă la 19 mai 2022 – PB/SRB

(Cauza T-293/22)

(2022/C 257/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: PB (reprezentant: N. de Montigny, avocat)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei președintei SRB din 16 iulie 2021 de a nu reîncadra reclamantul la sfârșitul exercițiului de reîncadrare 2021;

— în măsura în care este necesar, anularea deciziei SRB din 14 februarie 2022 de respingere a reclamației introduse de reclamant la 15 octombrie 2021 împotriva deciziei prin care nu este reîncadrat;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea normelor procedurale aplicabile punerii în aplicare a exercițiului de reîncadrare, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din dispozițiile generale de punere în aplicare a articolului 54 din regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (denumite în continuare „DGE”).

2. Al doilea motiv întemeiat pe analiza eronată a articolului 4 din DGE și pe aprecierea eronată a nivelurilor de răspundere în raport cu o funcție, iar nu în raport cu un grad.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea normelor procedurale ale comitetului mixt de reîncadrare și a obligației de a redacta un raport referitor la fiecare exercițiu de evaluare.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de acces la documente și pe încălcarea principiilor transparenței, previzibilității și securității juridice, precum și pe existența unei părțialități, cel puțin obiective, ca urmare a lipsei de informare în mai multe etape ale procedurii.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și pe erorile săvârșite în lista factorilor apreciați.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea anexei II la DGE și a mediei-țintă fixate.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe eroarea vădită de apreciere a dosarului reclamantului, a meritelor și a vechimii sale în comparație cu colegii din aceeași direcție.

Acțiune introdusă la 20 mai 2022 – Crush Series Publishing/EUIPO – Mediaproduccion (The Crush Series)

(Cauza T-295/22)

(2022/C 257/63)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Crush Series Publishing s.r.o. (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: D.-M. Belciu, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Mediaproduccion SLU (Barcelona, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative The Crush Series – cererea de înregistrare nr. 18 119 385

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 15 martie 2022 în cauza R 1303/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— respingerea opoziției și autorizarea înregistrării mărcii Uniunii Europene „The Crush Series" nr. 18 119 385;

— obligarea EUIPO și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri și al procedurii în fața camerei de recurs.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

— încălcarea articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 20 mai 2022 – BB Services/EUIPO – Lego Juris (Forma unei figurine de jucărie cu o protuberanță pe cap)

(Cauza T-297/22)

(2022/C 257/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: BB Services GmbH (Flörsheim pe Main, Germania) (reprezentant: M. Krogmann, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Lego Juris A/S (Billund, Danemarca)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională (Forma unei figurine de jucărie cu o protuberanță pe cap) – marca Uniunii Europene nr. 50 450

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 16/03/2022 în cauza R 1355/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate și declararea nulității mărcii Uniunii Europene nr. 50 450;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 20 mai 2022 – BB Services/EUIPO – Lego Juris (Forma unei figurine de jucărie)

(Cauza T-298/22)

(2022/C 257/65)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: BB Services GmbH (Flörsheim pe Main, Germania) (reprezentant: M. Krogmann, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Lego Juris A/S (Billund, Danemarca)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională (Forma unei figurine de jucărie) – marca Uniunii Europene nr. 50 518

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 16/03/2022 în cauza R 1354/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate și declararea nulității mărcii Uniunii Europene nr. 50 518;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 23 mai 2022 – Aven/Consiliul

(Cauza T-301/22)

(2022/C 257/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Petr Aven (Virginia Water, Regatul Unit) (reprezentanți: T. Marembert și A. Bass, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei 2022/337 a Consiliului din 28 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ([1]), în măsura în care îl privește pe reclamant;

— anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/336 al Consiliului din 28 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ([2]), în măsura în care îl privește pe reclamant;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere. Reclamantul susține, pe de o parte, că niciunul dintre elementele invocate de Consiliu nu îndeplinește cerințele jurisprudenței europene în materie de standard și de calitate a probei și, pe de altă parte, că niciuna dintre afirmațiile care figurează în expunerea de motive a Consiliului nu a fost dovedită și, prin urmare, nu poate îndeplini criteriile (a) și (d) din Decizia 2014/145/PESC în versiunea sa în vigoare la acea dată, criterii menționate în mod expres de Consiliu în expunerea sa de motive.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe excepția de nelegalitate a criteriului menționat, ca urmare a unei duble încălcări a principiului proporționalității. Reclamantul consideră, pe de o parte, că criteriul invocat de Consiliu este vădit inadecvat în raport cu obiectivul urmărit și, pe de altă parte, că exista posibilitatea de a recurge la mijloace mai puțin constrângătoare.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe lipsa temeiului juridic, întrucât nu a fost stabilită o legătură suficientă între categoria de persoane vizate de acest criteriu și Federația Rusă.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere, pentru motivul că Consiliul nu demonstrează nici că reclamantul este un om de afaceri important, nici că acesta este influent, nici că își desfășoară activitatea în sectoare economice care furnizează o sursă importantă de venituri guvernului Federației Ruse.

([1]) Decizia (PESC) 2022/337 a Consiliului din 28 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 59, p. 1).

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/336 al Consiliului din 28 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 58, p. 1).

Acțiune introdusă la 24 mai 2022 – Fridman/Consiliul

(Cauza T-304/22)

(2022/C 257/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Mikhail Fridman (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: T. Marembert și A. Bass, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei 2022/337 ([1]) a Consiliului din 28 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, în măsura în care îl privește pe reclamant;

— anularea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/336 ([2]) al Consiliului din 28 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, în măsura în care îl privește pe reclamant;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe eroarea de apreciere. Reclamantul susține, pe de o parte, că niciunul dintre elementele de probă prezentate de Consiliu nu îndeplinește cerințele jurisprudenței europene în materie de standard și calitate a probei și, pe de altă parte, că niciuna dintre afirmațiile din motivarea Consiliului nu este dovedită și, prin urmare, nu poate caracteriza criteriile (a) și (d) din Decizia 2014/145/PESC în versiunea aflată atunci în vigoare, criterii vizate în mod explicit de Consiliu în motivarea sa.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe excepția de nelegalitate a criteriului menționat ca urmare a dublei încălcări a principiului proporționalității. Reclamantul apreciază, pe de o parte, că criteriul invocat de Consiliu este vădit inadecvat în raport cu obiectivul urmărit și, pe de altă parte, că exista posibilitatea de a se recurge la mijloace mai puțin constrângătoare.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe lipsa de bază juridică, întrucât nu s-a stabilit o legătură suficientă între categoria de persoane vizată de acest criteriu și Federația Rusă.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe eroarea de apreciere, întrucât Consiliul nu a stabilit nici că reclamantul este un om de afaceri important, nici că este influent, nici că își desfășoară activitatea în sectoare economice care furnizează o sursă de venituri substanțială guvernului Federației Ruse.

([1]) Decizia (PESC) 2022/337 a Consiliului din 28 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 59, p. 1).

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/336 al Consiliului din 28 februarie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 58, p. 1).

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO